

Proiectări din toate țările, uniți-vă!

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XXI, Seria II, Nr. 5023

6 PAGINI — 25 BANI

Sîmbătă 10 iulie 1965

Prin depozitele

• La bazele de recepție staționarea interzisă!

• Grafice orare, nu grafice zilnice

• Nici un bob de grâu sub cerul liber!

NOII RECOLTE

IN REGIUNEA GALAȚI recoltatul grîului se desfășoară acum cu toate forțele și într-un ritm intens doar în raioanele Brăila, Făurei, Galați și Tecuci. Parțial a început și în celelalte raioane. Recolta a fost strînsă de aproximativ 30 la sută din suprafață. Pe măsură ce în nord grîul va ajunge la maturitate deplină, viteza de lucru va spori. Deocamdată, pentru a asigura folosirea rațională a parcului de mașini, o parte din combinele raioanelor Buzor, Panciu și altele au fost repartizate în unitățile din sud, asigurându-se astfel o viteză zilnică ridicată.

Zilnic, spre bazele de recepție vin sute și sute de autocamioane, remorci, atele, încărcate cu noua recoltă. În această companie, în care fiecare zi sau oră este extrem de prețioasă, modul în care este organizată munca pentru preluarea rapidă a cerealelor de către bazele de recepție influențează într-o măsură însemnată ritmul de recoltare. Aici vin doar în fiecare zi, și nu odată, majoritatea mijloacelor de transport ale unităților, pentru că oamenii vor să achite cantitățile contractate cu unitățile comerciale ale statului. Dacă se descarcă repede, ele se pot întoarce imediat în cîmp pentru a prelua boabele recoltate între

timp. O cit de mică defecțiune survenită în acest circuit, diminuează ritmul de recoltare. Își îndeplinesc bazele de recepție din regiunea Galați sarcinile ce le revin? În cea mai mare parte, da.

Recoltatul i-a găsit pe lucrătorii întreprinderii regionale de valorificare a produselor agricole Galați cu toate spațiile de depozitare puse la punct. Magaziele au fost reparate, revizuite, curățate și dezinfectate, utilajele, de asemenea. Un lucru îmbucurător pentru producători: peste 80 la sută din întregul volum al operațiilor de preluare a cerealelor este mecanizat. Deci, din capul locului, condiții mult mai bune de descărcare decît în ceilalți ani. Timpul de staționare a autocamioanelor și a celorlalte mijloace de transport este simțitor redus.

„Ora 11, la baza de recepție Urleasca. La toate gurile de descărcare — activitate intensă. Sînt autocamioane de la G.A.S. Rimnicelu, cooperativa agricolă de producție Movila și alte unități. În acest moment, pe poarta bazei intră un autocamion de la Urleasca. Este momentul cînd, conform graficului, trebuie să sosească o parte din mijloacele de transport ale acestei unități. Să urmărim acest autocamion pînă va ajunge din nou la poartă, de data aceasta gol. A ajuns în fața laboratorului. Se iau probele, peste cîteva minute se comunică rezultatele: greutatea hectolitră 82, procent de umiditate 12, impurități sub 3 la sută. Autocamionul poate descărca. A trecut pe basculă, iar de aici la gura de descărcare. Sacii sînt goliți într-un bunrîc instalat la ușa magaziei de

unde, cu ajutorul unui snek, boabele sînt trimise pe banda transportoare care le duce tocmai în mijlocul magaziei. Camionul a fost descărcat, trece din nou în partea cealaltă a basculei (este dublă), iar acum iese pe poarta bazei. Toată operația nu a durat decît 15 minute. În mic, această secvență reprezintă fotografia unei întregi zile de muncă. Ea arată modul exemplar în care este organizată munca la această unitate.

Reducerea timpului de staționare a vehiculului, alături de cercetarea atentă a calității grîului și grija pentru o bună depozitare, sînt obiective principale urmărite de toate bazele de recepție din regiunea Galați. Pentru respectarea lor, împreună cu unitățile agricole au fost stabilite grafice de aliniere zilnice sau orare la Stăncuța, Bărăganu, Ianca etc. Spre deosebire de alți ani, toate gurile de descărcare au fost puse în funcțiune. Se realizează, în acest fel, două lucruri simultane: 1) o preluare rapidă; 2) grîul este de la început sortat pe calitate, eliminîndu-se operația ulterioară de sortare. Timpul cel mai mare de staționare este la laborator. Un singur om ar face această operație în cel puțin 30 de minute. Pentru a reduce timpul analizei, la laboratorul silozului Ianca au fost numiți încă 3 operatori aleși din rândul elevilor practicanți: trei utemiști, recomandați de organizația U.T.M. Analiza durează acum doar 3 minute. Șeful silozului, tov. Gheor-

Pentru mai multă operativitate la preluare și pentru folosirea rațională a spațiilor de depozitare, la baza de recepție din Fundulea-București, analizele se fac „pe loc” și grîul este descărcat din camioane și remorci direct în vagoane

Foto: AGERPRES

Toate secerătorile pe cîmp!

La sfîrșitul acestui săptămîni grîul era recoltat, în întreaga țară, de pe 530 000 ha. Cele mai mari suprafețe au fost recoltate în regiunea București — 230 000 ha. În unele raioane din această regiune s-a strîns mai mult de jumătate din recolta de grâu. Secerîșul este avansat și în multe unități agricole socialiste din regiunile Galați, Oltenia, Dobrogea și Ploiești. Dar și în aceste regiuni sînt unități și chiar raioane în care recoltările nu se des-

V. BARAC
T. OANCEA

Continuare în pag. a IV-a)

Olejarii Uzinelor „Industria Sirmei” din Cimpia Turzii adăugă pe zi ce trece succese tot mai însemnate pe graficele întrecerii socialiste. De la începutul anului ei au elaborat peste prevederile planului mai mult de 640 tone de oțel

Foto: AGERPRES

Un nou obiectiv industrial produce

Fabrica de mobilă de la Sighetul Marmăției

Vineri a început să producă cea de-a doua unitate a Combinatului pentru industrializarea lemnului din Sighetul Marmăției — fabrica de mobilă. Înălțat la poalele munților, între apele Tisei și Izei, combinatul este opera a sute de maramureșeni, fii și nepoți ai acelor meșteri care au înecurat în lemnul vestitelor porți maramureșene, frumuseți nemăcinate. Acum, oamenii combinatului dau padorilor de fag și brad frumusețe și utilitate contemporană. 15 000 de garnituri de mobilă anual: aceasta este capacitatea noii unități intrate în funcțiune. Buzienii sînt transformați de prima fabrică a combinatului, intrată deja în producție, în 12 000 metri cubi de placaje. În sfîrșit, încă trei fabrici, aflate în construcție, vor realiza din întinsele păduri maramureșene, în fiecare an, 18 000 tone plăci aglomerate, 600 000 de scaune, 50 000 mc cherestea.

Intrarea în producție a fabricii de mobilă a prilejuit o entuziasmată festivitate, la sfîrșitul căreia muncitorii, inginerii și tehnicienii combinatului și ai saniterelor de construcții au transmis Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, o telegramă în care au scris: Ne angajăm să folosim cu tot spiritul de răspundere și pricepere noastră tehnica modernă a acestui important obiectiv de industrializare a lemnului, să livrăm numai produse de un înalt nivel calitativ și cu un preț de cost cât mai redus. Închinăm succesele de pînă acum Congresului partidului și ne angajăm ca și cea de-a treia unitate — fabrica de mobilă curbată — să o dăm în producție înainte de termenul prevăzut.

(Agerpres)

MARIA SABĂU, VASILE BACIU, VASILE NICHITA, STELA GHITEANU (în foto grafiu de la stînga la dreapta):

„Dorința ni s-a împlinit: sîntem profesori. Oriunde vom fi repartizați ne vom simți... acasă”.

SUCCES, TOVARĂȘI ABSOLVENȚI!

AL. ANDRIȚOIU

A trecut puțin timp decît sărbătoream cu cumințenie emoție ziua în care pedagogia intră în calendar pentru inima învățătorului și a profesorului. Atunci, în ziua aceea de calendar, era ca o telegramă trimisă spre toate școlile de pe cîmpul patriei, o telegramă cu mulțumiri din suflet și urări de bine și de sănătate. Urmărim în ziua aceea frumoasă și fierbinte, dis-de-diminează în presă, lista celor dislinși cu titluri, ordine și medalii, însoțind-o cu condeiul și subliniind numele pedagogilor cunoscuți din vechere sau din faimă, de pe meleagurile-mi de baștină sau din cu totul altă parte. Toți, absolut toți, cunoscuți sau încă necunoscuți, sînt trezii în conștiință ocazională harnică și modestă, iluminată și luminată de dascălii, de la școala nouă din cătunul Vrancei pînă la catedra de pedagogie a Universității din București. În constelația catedrelor din întreaga țară se așează, la toamnă, generația noilor profesori. Le urez tuturor acestor profesori entuziaști și tineri să ajungă pe listele de cîștig și pre-

țuire mai sus amintite, și asta cit mai curînd posibil. De altfel sînt sigur că așa va fi...

La ora cînd citiți aceste rînduri aproape 6 000 absolvenți ai Universităților din București, Cluj, Iași și Timișoara se prezintă în fața comisiilor de repartizare. Cunoșc generația aceasta; și chiar dacă nu-l privesc pe fiecare dintre absolvenții în momentul unic al primei cunoștințe cu locul în care-și vor începe nobilele misiune de dascăl, unde pasiunile și năzuințele lor își vor găsi împlinire, mai mult chiar, se vor transmite de la profesor la elev — știu că emoția va lua locul hotărîrii de a răspunde PREZENT acolo unde este nevoie de cunoștințele și priceperile lui.

La București, în aula Universității proaspelții profesori de limba și literatură română, de istorie și științe sociale, de limbi străine, înainte de a se prezenta în fața comisiilor de repartizare au ascultat încă o dată îndemnul plin de înțelepciune și căldură al celor care timp de 5 ani le-au calauzit urcușul spre înțelegerea profundă a tainelor profesiei, a îndatoririlor prezente și viitoare. În cuvîntul șef. acad. Gheorghe Mihoc — rectorul Universității — și-a exprimat convingerea că proaspelții absolvenți vor purta spre toate colțurile țării lăina centenarei cetăți și științei. „Sentimentul datoriei, al răspunderii față de profesie, față de patrie și popor — iată ce caracterizează generația din care faceți parte. A nu răspunde acestei înalte îndatoriri — a sublinia tovarășul rector — nu corespunde spiritului generației voastre”.

La Cluj s-au prezentat pentru a-și primi repartizarea absolvenții facultăților de matematică, fizică și chimie. Aproape 7 200 de profesori vor pleca de aici în școlile patriei. Gheorghe Neag și-a manifestat dorința să meargă într-o școală de pe meleagurile-natale — în Muntii Apusenii. Și tot spre locurile natale sînt hotărîți să meargă Simion Mihoc, Nicolae Fair și mulți alții.

Ei sînt dascălii care își încep nobilele misiune pedagogice sub imediată inițiere a celui de al IV-lea Congres al partidului. Ei sînt profesorii care își lîn tradiționalul curs de inaugurare sub zodia noii Constituții, în țara care se va numi a Tînci Republica Socialistă România, sub lumina conducătoare a partidului care se va numi atunci Partidul Comunist Român. Se cuvine, așadar, să împărțim și noi emoția și înmîndia acestei fericite generații și s-o felicităm din toată inima.

Nu mai că această atmosferă de înaltă festivitate conține în însăși substanța ei coordonatele unor majore datorii cetățenesci. De la catedră și în relațiile de fiecare zi cu elevii, prin înalta lor înaltă politică și morală cetățenească, cei mai tineri profesori vor cultiva cunoștințele și vor modela conștiințe, vor forma și vor dezvolta pasiunea pentru muncă și setea de cunoaștere, sentimentul dragostei neamurilor față de patrie și țară.

Siguri fiind de succesele lor din viitor, le urăm încă o dată profesorilor tineri triumfi deplin în idealul lor nobil.

Emoții și entuziasm

Tip modern de pod rulant

La Uzina de construcții metalice și mașini agricole din Boșca a fost terminată construcția primului lot de poduri rulante cu sarcină de ridicare de 20 de tone și o deschidere (în lățime) de 34 metri. Executat pentru prima dată în țară, acest tip de pod rulant va deservi liniile tehnologice ale Combinatului siderurgic Galați. În sistemul de funcționare au fost adoptate cele mai moderne soluții tehnice. Agregatul poate fi acționat pe cale mecanică și hidromagnetică. De asemenea, prin cuplarea mecanică și sincronizarea electrică, la un singur post de comandă se pot folosi în același timp, în funcție de nevoile producției, două poduri rulante.

(Agerpres)

TELEGRAMĂ

Tovarășului CHIVU STOICA Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române

București

Dragă tovarășe președinte, Permiteți-mi să vă transmit dv., și prin dv. Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, mulțumiri cordiale pentru felicitările și urările trimise cu prilejul celei de-a 70-a aniversări a zilei mele de naștere.

Folosesc acest prilej pentru a vă ura, dragă tovarășe președinte, multă sănătate, noi succese în activitatea dv. în slujba construirii socialismului în Republica Populară Română, în numele păcii și prieteniei între popoare.

J. SAMBU președintele Prezidiului Marelui Hural Popular al R. P. Mongole

ÎN ACEST NUMĂR:

PAG. A 2-A

- Geografie dinamică
- Răspunsuri directe la cerințele producției!
- Un „spion” în spațiul extraterestru (pe țările științifice)
- Una-n scripte, alta-n fafale

PAG. A 3-A

- IN DEZBATERE: PROIECTELE DE DIRECTIVE
- Cu un pas înaintea producției
- De la cîmpurile experimentale — direct la cultura mare
- Exigențe în nivelul anual 1970

PAG. A 5-A

- Două urne, două lumi
- Cu ce ochi ne privesc librării!
- „Iubesc pe al 7-lea” (cronică dramatică)
- O prezentare anostă a unui bozgat material fap-tio

ÎN DEZBATERE: PROIECTELE DE DIRECTIVE

• Știință

Cu un pas înainte de producție

Proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. reprezintă — ca și toate documentele partidului nostru — expresia unei gândiri științifice profunde. Pornind de la legile de bază ale dezvoltării societății, aplicate în mod creator la condițiile țării noastre, proiectele arată liniile pe care trebuie să se dezvolte în următorii ani economia țării noastre. După cum este și firesc, o importanță deosebită se acordă introducerii tehnicii noi, mecanizării și automatizării, valorificării superioare a resurselor noastre energetice. Având în vedere rolul mereu crescând al științei în societatea contemporană, proiectul de Directive prevede un volum de investiții de circa 1,5 miliarde lei pentru extinderea bazei materiale necesare dezvoltării științei, sporirea cu peste 30 la sută a cheltuielilor bugetare pentru finanțarea cercetării științifice.

În cadrul dezbaterilor, cu aș vrea să mă refer concret la câteva probleme, legate de coordonarea muncii de cercetare științifică în cibernetică și electronică și crearea unei industrii de aparate electronice. În ceea ce privește problemele coordonării muncii de cercetare în electronică și cibernetică, trebuie constatat, după părerea mea, în primul rând faptul că până în momentul de față, la noi în țară nu există un asemenea organ centralizat, ceea ce duce la apariția unui paralelism în rezolvarea diferitelor probleme — adeseori importante — pe care le abordează specialiștii noștri.

Pentru a da un exemplu concret mă voi referi la problemele calculatoarelor electronice. Noi simțim dintr-o dată că țara noastră a pus în funcțiune un calculator digital electronic încă din 1957, calculatorul fiind proiectat și construit la Institutul de Fizică Atomică din București. Ulterior, alți calculatoare digitale s-au construit sau se construiesc la acești institute, la Institutul politehnic din Timișoara, la Cluj, în cadrul Institutului de calcul al Academiei R.P.R.

Calculatoarele analogice electronice s-au construit la Institutul de Energetică al Academiei R.P.R., la Institutul de Fizică Atomică din Cluj, la Institutul politehnic „Gh. Gheorghiu-Dej” din București, la In-

stitutul de Cercetări Foraj-Extracție din Cimpina etc.

După părerea mea, această duce la dispersarea de forțe și nu corespunde stadiului de dezvoltare a științei și tehnicii din țara noastră. Calculatoarele electronice fie digitale, fie analogice, nu mai pot fi imaginabile ca aparate ce se pot construi cu mijloacele meșteșugărești. La fel, după cum strungurile, să spunem, se construiesc în fabrici specializate, la fel calculatoarele trebuie construite în fabrici specializate. Industria noastră are tehniciana necesară asigurării producției în condiții bune — a unor serii de calculatoare electronice. PRIN CREAREA UNUI UNIC CENTRU DE CALCULATOARE — PUTERNIC, PE MĂSURA PRESTIGIULUI MONDIAL AL CIBERNETICII NOASTRE — SE POATE ASIGURA NU NUMAI CONCEPEREA UNOR SCHEME FIZICO-MATEMATICE, DAR ȘI O UTILIZARE RĂTIONALĂ A MIJLOACELOR DE CALCUL EXISTENTE ÎN GRUPARE A TUTUROR CELOR CE SE INTERESEAZĂ DE PROGRESUL CIBERNETICII.

Cercetarea modernă nu se poate concepe azi fără mijloace electronice, fie că e vorba de industria extractivă, de biologie sau industria prelucrătoare. Există, după părerea mea, condițiile ca noi să construim în țară — pe scara industrială — aparatele electronice curente, necesare dotării laboratoarelor noastre, la nivelul tehnicii mondiale.

M-a bucurat în mod deosebit faptul că în cuvântarea pe care a ținut-o la conferința organizată de partid a orașului București, tovarășii Nicolae Ceaușescu s-a referit direct la dezvoltarea industriei noastre electronice. Paralel cu dezvoltarea acestei industrii E NECESAR DUPĂ PĂREREA MEA, SĂ SE CREEZE UN INSTITUT DE CERCETĂRI DE ELECTRONICĂ, CE AR REZOLVA NUMAI PROBLEMELE INDUSTRIE DE ELECTRONICĂ — DAR ȘI VARIETALE PROBLEME LEGATE DE PROIECTAREA APARATELOR ELECTRONICE SPECIALE, CARACTERISTICE INSTITUTELOR DE CERCETARE CONTEMPORANE.

Prof. univ. ED. NICOLAU

• Agricultură

De la cîmpurile experimentale — direct la cultura mare

Articolul nostru, conduceră sa, a manifestat o grijă permanentă pentru asigurarea unor condiții tot mai bune de lucru instituțiilor de cercetări științifice din țara noastră. Așa, de pildă, la Stațiunea experimentală Dobrogea, numai în ultimii 3 ani au fost create noi laboratoare de cercetare, altele mai vechi au fost dotate cu aparatură modernă. An de an a crescut nivelul profesional al cercetătorilor, ceea ce a permis generalizarea în munca de cercetare a metodelor moderne de lucru, folosite în prezent pe plan mondial.

Sarcinile noi ce răscesc din proiectul de Directive, ale celui de-al IV-lea Congres al partidului deschid o nouă etapă în munca de cercetare științifică. Această nouă etapă se va caracteriza printr-o mai mare aprofundare a studiilor pe baza metodelor moderne de investigație fiziologică, biochimică, fizică și matematică. Toate aceste cercetări fundamentale urmează să lămurească și orienteze cercetările aplicative privind crearea de noi soiuri și hibriduri, rase de animale, elaborarea unor măsuri agrotehnice cu o mai mare eficiență atât în condiții irigate cât și neirigate, elaborarea de rații furajere mai consistente și mai economice etc.

Practica acumulată până acum de noi, arată că CEA MAI EFICIENTĂ ȘI RAPIDĂ METODA DE EXTINDERE A REZULTATELOR ȘTIINȚIFICE OBTINUTE DE STAȚIUNEA ÎN MAREA PRODUCȚIE A COOPERATIVELOR AGRICOLE ȘI GOSPODĂRIILOR DE STAT O CONSTITUIE LOTURILE ȘI CÎMPURILE EXPERIMENTALE CARE NU TREBUIE SĂ LĂȘTEȘCA DIN NICI O UNITATE AGRICOLĂ. NUMAI PRIN INTERMEDIUL LOR SE POATE VERIFICA VALABILITATEA CERCETĂRIILOR ȘTIINȚIFICE PENTRU CONDIȚIILE CONCRETE SPECIFICE DIN FIECARE GOSPODĂRIE ȘI CHIAR DE PE FIECARE SOLĂ ÎN PARTE.

Colectivul stațiunii noastre

și-a propus ca împreună cu Consiliul agricol regional să elaboreze o tematică de cercetare pentru fiecare specialist din agricultura regiunii, tematică axată, desigur, pe cele mai importante probleme agrotehnice din zona respectivă. Paralel cu aceasta propun ca ÎN FIECARE RAION SĂ SE DESFĂȘOARE ACTIVITATEA UN CENTRU EXPERIMENTAL ÎN CONDIȚII RIGUROSE EXPERIMENTALE SĂ SE ABOARDEZE O TEMATICĂ DE CERCETARE CARE SĂ DEA SOLUȚIILE CELE MAI BUNE ȘI MAI ECONOMICE PENTRU PRODUCȚIA AGRICOLĂ A RAIONULUI RESPECTIV.

MUNCA DEPUȘĂ ÎN LOTURILE, CÎMPURILE ȘI CENTRELE EXPERIMENTALE SĂ FIE CONSIDERATE CA ACTIVITĂȚI DE BAZĂ A SPECIALISTULUI DIN AGRICULTURĂ PENTRU GĂSIREA ȘI VERIFICAREA NOILOR ȘI ACESĂȘTA BAZĂ GENERALIZAREA LUI RAPIDĂ ÎN PRODUCȚIE.

Dezbaterile proiectului de Directive de către colectivul stațiunii noastre a arătat că începând chiar din anul acesta trebuie să acordăm mai multă atenție cercetărilor de economie agrară, celor de mecanizare a lucrărilor în sectorul viticol și zootehnic, precum și stabilirii complexului de măsuri agrotehnice pe terenurile amenajate pentru irigații.

De mare actualitate este și aprofundarea cercetărilor de aplicare diferențiată a îngrășămintelor pe baza hărților agrotehnice, stabilirea măsurilor agrotehnice pe terenurile supuse eroziunii, precum și pe solurile nisipoase și sărățurate. Toate acestea așteaptă o cit mai grabnică rezolvare.

Trebuie, într-adevăr, să ne succedăm mincele, așa cum arată acad. Gh. Ionescu-Sișești într-un recent interviu, pentru a îndeplini cu cinste mărețele obiective programate de partidul nostru.

Ing. P. TOMOROGA
directorul Stațiunii experimentale agricole Dobrogea

• Învățămînt

Exigențe la nivelul anului 1970

În inginerul constructor, chemat să contribuie la înlăturarea marilor obiective precăzute în proiectele de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al P.M.R., trebuie să primească o pregătire mult mai bună, la înălțimea exigențelor producției moderne a anului 1970. În acest sens, am dori să sugerăm câteva propuneri pentru îmbunătățirea pregătirii viitorilor specialiști în construcție.

● Socotim că, la nivelul exigențelor actuale, pregătirea la disciplina matematică este nesatisfăcătoare. Propunem, astfel, ca studenții din anul II să facă un semestru de matematică specială: construcții, elasticitate, metode de calcul numeric, calcul probabilistic etc.

● Acest lucru s-ar putea realiza fără a încălca programul studenților, reducînd prin comprimare alte capitole sau unele discipline, ca geometria descriptivă, de care este mai puțin nevoie în construcțiile de azi.

● Pentru asigurarea unei pregătiri de concepție și a unui orizont larg inginerului constructor este necesar ca începînd cu fizica și continuînd cu disciplinele de specialitate să se insiste mai mult asupra fenomenelor fizice care interesează în cel mai înalt grad dezvoltarea complexă a construcțiilor în etapa actuală. Astfel, pe lângă problemele de calcul, o atenție deosebită trebuie acordată problemelor de izolare termică și acustică, influenței pe care condițiile climatice naturale și factorii tehnologici o au asupra funcționalității și durabilității construcțiilor. Realizarea acestor decizii s-ar putea face prin dezvoltarea laboratorului de fizică a construcțiilor (pentru studenții de la secția de construcții civile, industriale și agricole), a laboratorului de drumuri și construcții metalice (pentru secția drumuri și poduri), ca și a standurilor de încercări la scară naturală. Implicat ar trebui îmbunătățite cursurile de clădiri civile, construcții metalice, construcții de drumuri.

● La disciplinele de calcul (statica construcțiilor, rezistența materialelor) ca și în cadrul proiectelor de an este necesar ca pe cititor să se asigure o mai bună orientare spre folosirea și introducerea metodelor bazate

pe mașinile electronice de calcul — de mari perspective în soluționarea problemelor de calcul în construcții, ca și a celor de organizare și planificare a activității din șantier. Propunem, astfel, introducerea de bază, ca obligatorie a cursului de programare liniară, creat în urmă cu doi ani în facultatea noastră și precăzută ca facultativă.

● Cursul de construcții de lemn și agricole va trebui îmbunătățit în perspectiva dezvoltării marilor combinat agricole (construcțiile agricole, considerate pînă acum ușor de realizat, devin astăzi construcții industriale specifice).

● O îmbunătățire substanțială va trebui să cunoască și cursul de construcții metalice, în special capitolele referitoare la metale ușoare, fiindu-se că în prevederile Directivelor un accent important se pune pe dezvoltarea sistemelor constructive bazate pe metale ușoare (aluminii, de pildă).

● În cititorul cincinal vor apărea numeroase șantiere de autoturismuri și autostrăzi. Viitorul inginer de drumuri ca trebuie deci, să fie cit mai bine pregătit. Pentru aceasta propunem extinderea în viitoarele programe analitice a capitolelor referitoare la circulația rutieră și autostrăzilor.

● O ultimă propunere prietătoare la proiectele de diplomă: muncii la exigență în alegerea titlului. Aceasta trebuie să conțină probleme de cercetare științifică legate direct de preocupările șantierei — unde studenții își fac ultima practică de an și cea de proiect — menite să vină în întîmpinarea producției cu soluții utile și avantajoase.

Prof. ing. DUMITRU ATANASIU
decanul facultății, șeful catedrei de drumuri și poduri

Conf. ing. VIRGIL FOCSA
prodecan, șeful catedrei de construcții
Facultatea de construcții a Institutului politehnic-Iași

— Vă mulțumim, constructori ai uzinei — — S-o folosiți sănătoși !

Pe rafturile bibliotecii, Lexiconul tehnic român se impune printr-o prezentă masivă: 14 volume legate, format mare. Iau volumul A și, la pagina 293, găsesc articolul:

„Alumină (Al₂O₃) oxid de aluminiu care se găsește în natură fie în stare anhidră, sub formă de corindon, fie în stare hidratată, sub formă de bauxită”.

După care urmează câteva pagini pline de scheme și descrierea amănunțită a diverselor procedee tehnologice de obținere a produsului. În fine, un suspin de regret. Amănunțită descrierea trebuie să mi se pară numai mie, profanului, la să-l fi întrebare pe inginerul Aurel Urcan, șef de tură în secția a II-a, omul care mi-a fost neobosit ghid acolo, la Oradea, de-a lungul pasionantelor călătorii prin toate cotloanele uzinei:

— Ce părere ai, hm? Corect?

— Sunt sigur că, după verificarea textului, mi-ar răspunde:

— Corect. Acesta e, într-adevăr, procedee Bayer, pe care-l utilizăm și noi; dar bineînțeles, expus în datele lui fundamentale, sumar, fără insistențe. Ar mai spune:

— Instalațiile, în mărime naturală, le-ai văzut. Și dacă îți mînt... Și totuși... Ciudat, sau poate, dimpotrivă, extrem de firește fenomen, culcat schemele acestea din lexiconul tehnic, reprezentările mele îmi aduc figura înădă, concentrat-radioasă a lui Aurel Urcan, și dimensiunile reale, culorile reale ale Uzinei de alumina din Oradea, și forța aceea încă nedestărușă bine, a unui colos imobil, surprins în moment unic cînd asupra lui se apleacă Viată, de îi suflă în obraz.

Mă uit în lexicon. Alumină, Al₂O₃... Văd termenul paralelipiped din beton, oțel și sticlă al secției lesiere, culcat parca în soseaua, un sfîrșit modern, fascinant privirii oaspeților de peste hotare curînd după intrarea în țară. Văd albastrul bine-ținut de la intrare, ca un deget îndreptat spre noi știu ce stea — cu toate cele 10 etaje ale lui e abia „degetul mic”, arătătorul fiind cîșul noi centrale electrotactice, cu 116 m înălțime. Și văd familia unor cazac-tururi, opoziteze la număr, așezate între doi pereți metalici de formă trapezoidală, cu baza mare în sus, construcție elegantă, de o seducătoare originalitate. Tot acest peisaj desenat energie pe orizontala cîmpiei bihorene e înșușfletit de oameni. Unii își prepară bagajele pentru alte mealeaguri — sint constructorii; alții se instalează temeinic,

pentru o viață — sint hidrometurgisții, producătorii de alumina.

Cei dinți predau ștafeta, ceilalți o preiau. Acum e momentul. Acum, o bucată de vreme, alegăz unii alături de alții, porțifeste și simpatie, tot atât de provocatoare, pentru urmă; au avut niște ierni grele, ofurite, cînd vîntul îi lue pe sus, adică încerca s-o facă. Se pare că tocmai asta a fixat în memoria constructorilor un adversar puternic, lecl în răutatea lui, pe care își face plăcere să-l bați, să-l înfrîngi, să-ți pui talpa pe pieptul lui — gerul. Sobole, în iarnă '62-'63, abia încălzeau în baraca destinată primă organizării. Cineva și-a amîntit că cuvîntul de ordine a fost: hai, băieți, construiți primul corp de clădire — și apoi ne „mutăm” în el. L-au construit, dar după ce l-au construit, cînd „să-și vadă visul cu ochii” băieții au trebuit să lase locul altora și, în funcție de nevoile șantierului, să se apuce de alt sector. Fără ranchiună: interesele șantierului înainte de toate.

Întreprinderile de construcții și montaj, de instalații, de lucrări speciale, de transporturi rutiere, vestitele întreprinderi cu nume lungi (parcă nesfîrșite, deși formate doar din... inițiale) și-au trimis la Oradea oamenii cei mai buni, cu utilajele cele mai bune, ca să concureze, să bată recordurile de viteză, să aducă aici, pe malul Crișului Repede, steagul frunțășilor, de la Cluj, de la București, de pe unde fuseseră pînă atunci. Pentru că progresul rapid al țării noastre pe atunci stătea în mîna noastră...

Excavatoristul Ion Roman:

— Să mi se ierte lipsa de modestie, dar prima cupă de pîmînt cu am excavat-o, faptul poate fi ușor verificat... Și așa mai departe, dar opresc aici și-rul răspunsurilor. E un blazon frumos la care purtătorii săi legitimi nu se gîndesc să renunțe. De ce ar face-o? A fost o realitate cîmpul gol de acum 3 ani, în mîna Oradiei? A fost! Este o realitate uzina de azi, minerie a Cri-

șanei și nu numai a ei? Este! Atunci, să admitem: constructorii au dreptul la mîndrie. Ca și dreptul de a-și arbora, sfîdătoare, tineretea: peste 60 la sută din constructorii sint ume-niști. Astăzi, mai au și obiceiul să prăfitească și simpatie, tot atât de provocatoare, pentru urmă; au avut niște ierni grele, ofurite, cînd vîntul îi lue pe sus, adică încerca s-o facă. Se pare că tocmai asta a fixat în memoria constructorilor un adversar puternic, lecl în răutatea lui, pe care își face plăcere să-l bați, să-l înfrîngi, să-ți pui talpa pe pieptul lui — gerul. Sobole, în iarnă '62-'63, abia încălzeau în baraca destinată primă organizării. Cineva și-a amîntit că cuvîntul de ordine a fost: hai, băieți, construiți primul corp de clădire — și apoi ne „mutăm” în el. L-au construit, dar după ce l-au construit, cînd „să-și vadă visul cu ochii” băieții au trebuit să lase locul altora și, în funcție de nevoile șantierului, să se apuce de alt sector. Fără ranchiună: interesele șantierului înainte de toate.

Întreprinderile de construcții și montaj, de instalații, de lucrări speciale, de transporturi rutiere, vestitele întreprinderi cu nume lungi (parcă nesfîrșite, deși formate doar din... inițiale) și-au trimis la Oradea oamenii cei mai buni, cu utilajele cele mai bune, ca să concureze, să bată recordurile de viteză, să aducă aici, pe malul Crișului Repede, steagul frunțășilor, de la Cluj, de la București, de pe unde fuseseră pînă atunci. Pentru că progresul rapid al țării noastre pe atunci stătea în mîna noastră...

Excavatoristul Ion Roman:

— Să mi se ierte lipsa de modestie, dar prima cupă de pîmînt cu am excavat-o, faptul poate fi ușor verificat... Și așa mai departe, dar opresc aici și-rul răspunsurilor. E un blazon frumos la care purtătorii săi legitimi nu se gîndesc să renunțe. De ce ar face-o? A fost o realitate cîmpul gol de acum 3 ani, în mîna Oradiei? A fost! Este o realitate uzina de azi, minerie a Cri-

răspunderii constructorilor, însușiri dovedite la bine și la greu. Fără a fi totdeauna senzaționale (dimpotrivă, o bună organizare a muncii tinde să reducă la minimum senzaționalul legat de un soc oarecare), faptele spun totuși: oamenii s-au legat de construcții prin niște legături suferite. E, înainte de orice, meritul organizației de partid. Comuniștii de pe șantierul uzinei au știut să însușească masei de constructori romantismul lucidității, entuziasmul de durată. Incit, cercetați zădărnici: le veți găsi purtînd urma căldurii meșterilor.

O jumătate de rînd intr-o caracterizare: „Zidarul Gheorghe Marcu a lucrat la casa pompei, sub pînză de apă”. Dacă îl întreb pe Marcu cum apreciază el însuși intervenția, capetăi relatarea în termenii strict profesionali, fără nici o vibrație de ton. În adîncitura preunăzătoare scurgerea păcurii în caz de defecțiuni ne-am trezit că se infiltră apă. Cum se făcuse, cum nu, apa ținea din radierul casei pompei, infiltrîndu-se prin beton. Am pus doi straturi de pînză, unul de carton, patru de bitum, apoi șapa. Totuși, presiunea apei e ridicată înaltă. Atunci, țără întîrziere, am strînguns betonul spre exterior, echilibrîndu-l cu greutate, eliberîndu-l. Apoi pe armătură existentă am turnat iar beton și am închis, de astă dată definitiv, lucrarea.

Sudorul Ion Kristel venise încadrat la categoria 3-a. Cînd a plecat, detașat la șantierul Combinatului de la Tirgu Mureș, și se acordase în mod excepțional categoria 7-a. Surprins de propunerea unanim acceptată de membrii comitei examinatoare, tovarășul director general a fost să verifice personal sudurile. Erau perfecte. La 19 ani, Kristel face din sudură o operă artistică. Aproape din metru în metru cîștătura fierului i-a fost supusă controlului razelor gamma. Suspendat la mare înălțime, adăugînd vertebre după vertebre la uriașele decompozare ale secției a 3-a, utemistul a făcut dovada unui du-

blu curaj. Era tot atât de sigur de trăinicia centurii ca și de calitatea sudurii semnate de el.

Norocul celor de la Tirgu Mureș că l-au primit acolo. O întîmplare destul de leșită din comun ne-a relatat-o inginerul Petru Cărmăzan, șeful lotului I. Era într-o iarnă cînd, în ciuda gerului, constructorii betonau de zor. Foloseau abur viu tras pe sub cofraje, ca să nu înghețe betonul și așa, la adîpostul aerotermei de mare capacitate, își vedeau de treabă lucrînd în haină, deși afară crîvîlul își făcea de cap. Se lucra în paralel la două nivele, decalate cu abia 20 de metri. Era nevoie de o excepțională dirigență. Muncitorii o aveau.

Seara la 7 un șef de echipă din schimb de noapte sosi gîfînd, la inginer.

— Veniți repede, planșeul turnat azi cedează. Alarmați, într-o clipă oamenii au fost în picioare. Lucraseră pînă tîrziu, dar au lăsat mîncarea pe masă, așternuturile neatîns — și au venit. Ce se petrecuse? În nivelul inferior, la cota 0, fuseseră lăstate deschizături în care urmau să se introducă niște utilaje masive; gropile coborau pînă la 3,40 m. În sectorul acela, bilele de sprijin pentru cofrajul nivelului 2 s-au flambat; popii fuseseră prea lungi și pare-se că ținea, la rezează, înădîfii. Oamenii examinau mîhnitiți situația; betonul, umed încă, făcuse „burtă”. Nu le mai rămînea decît să-l dea jos. Muncă irosită.

Nu, să încercăm altceva. Să ridicăm cofrajul cu beton cu tot. Fără vincurile la bătaie. Ce să faci, încercăm? Nu știu cu ce cuvinte i-au răspuns inginerului. Dar treaba au făcut-o. Noaptea, pe la ora unu și jumătate, după ce bile noi, împănate bine, s-au ridicat pe vînciuri, după ce popii rupți au fost înlocuiți, după ce suprafețele de beton i-s-a dat puțină contra-săgeată, în sfîrșit după ce s-a tratat suprafața

corectă și s-a supravegheat cu atenție priza, totul reîntrase în ordine.

Nimic n-a rămas să consensem, mai tîrziu, defecțiunea. În memoria oamenilor însă se înscrie o noapte de muncă în trac. Fîndcă, zice Cărmăzan după un pic de autocritică, (pentru îndăriturile cu bucluc) frumos n-ar fi șantierul dacă absolut totul s-ar rezolva la simpla apășare pe buton. Dar ce-a fost greu trece, ce s-a construit, rămîne...

Neîndoielnic că la această aserțiune subscori mulți. Și în primul rînd acei constructori care, spre sfîrșitul lucrărilor, au hotărît să rămîna pe loc, de-venind „odată pentru totdeauna” oameni uzinei de alumina.

E cazul lui Sabin Bungău, lăcătuș — șef de echipă. În 18 ani de muncă la Reșița a lăsat ceva urme. Prima vîrolă de la baza jurnalului noi, el a montat-o. Nu e străin nici de reconstrucția ofelării Siemens-Martin, nici de... dar în sfîrșit, acestea sint vechile state de serviciu. Sintem la Oradea, nu? Să vorbim despre Oradea! Aici a montat festre metalice, a încheiat 3 îngroșătoare cu diametrul de 14 metri plus utilajul lor, patru vase tampon, un agitator, două hidroseparatori... dar mîndria lui este estacada.

La înălțimea de 25 metri, unind secția de decompunere cu hidroseparatori, estacada a fost montată cu piloni mecanici. Descrierea unei operații chimurgicale ar fi tot atât de delicată și de pretentioasă ca și relatarea muncii executată atunci de Sabin Bungău. Mă mulțumesc cu atât: cînd a isprăvit, cînd s-a văzut că brăul erian leagă solid cele două „maluri”, oamenii au nădădît de urale spre montor, să-l îmbrățișeze, de unde pînă atunci păstraseră o distanță respectuoasă de locul intervenției și o tăcere cu noăuri.

Pe urmă Bungău a mai montat o moară de var la secția măcinare, niște instalații pentru lubrifiere, alte „mănușuri”. Acum nu mai montează nimic. Acum repară și întretine. A intrat în familia hidrometurgisților. E mai puțin decît fusese? Nu cred. Nu crede. Nu e de părerea aceasta organizata de bază care la 14 mai 1965 l-a primit în rîndurile partidului.

Cu voia de, Sabin Bungău, muncitor la uzină, spune:

— Vă mulțumim, tovarășii constructori ai uzinei „Alumina”. Și îi răspunde șantieristul Sabin Bungău:

— Stăpîniți-o și folosiți-o sănătoși!

ȘTEFAN IUREȘ

Vizita primului ministru al Republicii Somalia

Președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Române, Ion Gheorghe Maurer, a oferit vineri seara o recepție în grădina palatului Kiseleff în cinstea primului ministru al Republicii Somalia, Abdrazak Haji Hussein, și a persoanelor care îl însoțesc.

Au participat Gogu Rădulescu, Petre Blajovici, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe și alte persoane oficiale, ziaristi.

Au luat parte șefii ai unor misiuni diplomatice acreditate în R.P. Română.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de căldă cordialitate.

Continuându-și vizita în regiunea Dobroea, primul ministru al Republicii Somalia, Abdrazak Haji Hussein, și persoanele care îl însoțesc au vizitat vineri dimineața cooperativa agricolă de producție Cumpăna.

Au fost vizitate apoi noile cartiere de locuințe ale orașului Constanța. Muzeul arheologic regional și Moscheia din localitate. Președintele Comitetului Executiv al Sfatului popular al orașului Constanța, Petre Nicolae, a oferit în cinstea oaspeților un dejun.

După amiază, oaspetele somalez s-a însoțit în Capitală.

(Agerpres)

Start în proba de 60 m plot — junioare, disputată într-un concurs care a avut loc recent pe Stadionul tineretului

Sport. Sport. Sport

Finalele universitare

In semifinalele de box Surprize și din nou decizii eronate

Plenara lărgită a Consiliului teatrelor

La plenara lărgită a Consiliului teatrelor din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, care s-a desfășurat vineri, în sala de marmură a „Casel Științei” au participat membrii Consiliului teatrelor, scriitorii, criticii de teatru, regizorii, directorii și secretarii literari ai teatrelor din București și din țară, alți oameni de artă și cultură.

Secretarul Consiliului teatrelor, Nicolae Munteanu, a făcut o expunere cu privire la realizarea repertoriului teatrelor dramatice în stagiunea recent încheiată și asupra propunerilor de repertoriu în următoarea stagiune.

Participanții la plenară au dezbătut în continuare aspectele ale îmbunătățirii proiectelor de repertoriu prezentate pentru stagiunea teatrală 1965—1966.

În încheierea discuțiilor, a luat cuvântul Vasile Dinu, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

(Agerpres)

Informații

Intre 15 iunie și 8 iulie o delegație italiană condusă de Felice Di Falco, director general al Ministerului Comerțului Exterior al Italiei a discutat cu delegația noastră la București cu privire la stabilirea volumului schimburilor comerciale între România și Italia pe anul 1965 și 1966—1969.

În urma tratatelor purtate la Ministerul Comerțului Exterior a fost semnat Protocolul comercial pe anul 1965 în cadrul Acordului de durată pe perioada 1962—1965.

De asemenea, a fost parafat noul Acord pe termen lung, valabil pe perioada 1966—1969. S-a convenit ca acest Acord să fie semnat la finele lunii septembrie la București de către miniștrii comerțului exterior ai celor două țări.

Urmarea celor convenite, schimburile comerciale dintre cele două țări se vor dezvolta în continuare.

„Ecoul vieții” s-a intitulat filmul mongol prezentat vineri, la cinematograful „Republica” din Capitală, în cadrul unui spectacol de gala organizat de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, cu prilejul sărbătorii naționale a R. P. Mongole.

La spectacol au luat parte Pompiliu Macovei, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Alexandru Balaci, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, ambasadorul R. P. Mongole, Togoșci Ghendun și alți membri ai corpului diplomatic.

Înainte de spectacol, regizorul Manole Marcu a vorbit despre realizările cinematografului din R. P. Mongole, făcând apoi o prezentare a filmului „Ecoul vieții”.

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a Armatei populare albaneze, ambasadorul R. P. Albaniei la București, Rapi Gjermeni a oferit vineri după-amiază un cocktail la care au participat Gh. Pele, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, funcționari superiori din M.A.E., generali și ofițeri superiori, oameni de știință și cultură.

Vineri a plecat spre Finlanda, pentru a participa la lucrările Congresului mondial pentru pace, independență națională și dezarmare generală, care se desfășoară la Helsinki între 10—15 iulie, delegația noastră pentru pace din R. P. Română, condusă de acad. Athanase Joja, președintele Comitetului național pentru apărarea păcii din țara noastră.

Din delegația fac parte: acad. Geo Bogza, vicepreședinte al Comitetului național pentru apărarea păcii, Radu Beligan, artist al poporului, prof. univ. Ion Creangă, rectorul Universității „Al. I. Cuza” din Iași, Mia Groza, vicepreședintă a Consiliului național al femeilor, Nestor Ignat, președintele Uniunii Ziaristilor, prof. univ. George Ivescu, rector șef al revistei „Lumea”, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Justin Moiseescu, mitropolitul Moldovei și Sucevei, prof. univ. Costin Murugesu, editor șef al revistei „Viata economică”, Sanda Rănghet, secretar al Comitetului național pentru apărarea păcii din R. P. Română.

Din șapte titluri de campioni cîte a pus în joc competiția, până ieri fuseseră cucerite — virtual, evident — trei: baschet masculin, baschet feminin și handbal masculin (toate de către echipele București I). Ieri, jocul de volei dintre Brașov și București I, de fapt o adevărată finală, a desemnat a patra campioană. La meci, printre spectatori, l-am zărit pe maestrul emerit al sportului, HORATIU NICOLAE. Nu am scăpat un asemenea prilej și...

— Ce părere aveți despre meciurile de volei la care de săptămîină vă vedem prezent în fiecare zi?

— E foarte îmbucurător că echipele au avut în componența lor mulți tineri, dintre care unii sînt de mare perspectivă. Costinescu și Vasiliu (București I), Măntescu (Cluj), Tănase și Timofte (Brașov), bat deja, după părerea mea, la porțile loturilor noastre naționale. Nu pot, de asemenea, să nu remarc îmbunătățirea substanțială a blocajului — ceea ce, în noile condiții regulamentare, constituie o bună premisă pentru joc eficient. Asemenea constatări vin să confirme remarcabilul potențial universitar în voleiul din țara noastră. Studenții au fost, sînt (după cîte se vede) și vor trebui să fie în continuare o pepinieră bogată pentru acest sport în ierarhia căruia România ocupă un loc de frunte. Mărturisesc totuși

că, spre deosebire de alte ediții, campionatele universitare din acest an nu lăsează un număr suficient de tineri foarte buni (cei enumerați mai înainte fiind cam puțini).

— Poate și din cauză că unele echipe bune, cum sînt Galați (M), Cluj (M plus F),

Despre turneul de handbal l-am rugat să ne spună cîteva cuvinte pe prof. H. FIRAN, președintele comisiei de competiții din F.R.H.

— În comparație cu celelalte discipline, handbalul masculin a fost cel mai disputat, fapt explicabil prin prezența

în timp ce adversarii au realizat un echilibru mai bun între atac și apărare.

— Ultima întrebare: Cine credeți că va învinge în finalele?

— București I. Are o echipă mai sudată decît Timisoara — în care multe componente joacă la aceste finale pentru prima dată împreună.

— Pronosticul meu, tovarășe Firan, e exact invers. Să vedem miine (N.R. — azi) după-amiază.

— Ultima finală a campionatelor, la fotbal, și-o vor disputa miine — așa cum am anunțat și în ziarul de ieri — echipele Galați și Craiova pe stadionul Republicii, la orele 16.15, în deschidere la cuplajul de fotbal din noaptea. Pronosticul nostru: Galați — talentata formație care ne-a înclinat jo!

G. MITROI

Recomandări din programul de azi

VOLEI. Teren „Drept” București I — București I (F), orele 16.30 Cluj — București II (M), orele 17.30.

BASCHET. Teren „Drept” Cluj — Iași (M), orele 17; Timisoara — București I (M), orele 18.15.

HANDBAL. Teren „Progresul” București I — Timisoara (F), orele 17.40; Timisoara — Galați (M), orele 18.40.

FOTBAL. Teren I.M.F.: București II — Cluj, orele 9; Constanța — Timisoara, orele 11.

București (F) n-au putut alina cele mai bune garnituri, mulți jucători aflându-se în examenul de stat. Să continuăm cu aprecierile dvs. asupra finalei de azi.

— Încă înainte de începerea jocului șansele erau de partea bucureștenilor — care, după cum am putut să-mi dau seama vizionînd jocurile anterioare ale celor două echipe, au un lot mai omogen ca la valoarea, ridicători mai buni și o mai mare precizie în joc. Ceea ce s-a și adevărat. Sesiunea că brașovenii preferau jocul în viteză, bucureștenii au impus, dimpotrivă, un ritm lent și un joc precis. Cu excepția setului al treilea, în care au fost condusți cu 3-13 (dar, retrăgînd mai în spate centrul doi au refăcut pină la... (15-13), ei au controlat tot meciul, încheiat normal cu 3-0 (la 8, 12, 13).

In finale a multor echipe divizionare (toate cele 7 din seria A). Nivelul tehnic a fost bun — ceea ce arată încă odată că studenții au un cuvînt greu de spus în handbalul nostru. Dorișta echipelor de a ocupa un loc fruntaș, a făcut ca toate meciurile să sîmbă „miză”, să fie spectaculoase și îndrăgite. Pentru preocuparea spre un joc modern în spiritul concepției românești în handbal, așa evidențiază echipele București I, Galați, Timisoara și Petroșani (la băieți) și București I, Timisoara (la fete).

— V-am văzut azi la meciul Iași — Cluj. Ce impresie v-a lăsat?

— O întîlnire de mare luptă, în care ieșenii, deși condusți în prima repriză, au refăcut și au învins la 3 puncte diferență. Clujenii au pierdut datorită atacului, care nu le-a mers,

La Revizia de vagoane din stația București-Triaș, lucrările de etanșare, noi vagoane destinate transportului de cereale se desîșoară din plin. Foto: AGERPRES

Prin depozitele noi recolte

(Urmare din pag. 1)

ghe Rădăcină, este foarte multumit de activitatea lor, de prietenia cu care lucrează.

Sînt foarte bine pregătite. Zilele acestea vom trimite o scrisoare de mulțumire școlii profesionale din Armășești, cu rugămintea ca o parte din acești elevi să fie repartizați după absolvire pentru a lucra la noi”. Datorită reducerii timpului necesar analizelor, graficul de aliniere a fost deplasat în loc de 3.200 de tone, au fost preluate, pină la 7 iulie, 4.435 de tone.

Dar eliminarea stațiilor depinde și de unitățile producătoare, de faptul dacă acestea respectă sau nu graficul stabilit în comun. Urmîrînd activitatea la mai multe baze de recepție, am observat că unele au stabilit grafice orare pentru toate unitățile. Aci munca se desfășoară normal, acoperîndu-se din cursul zilei sînt eliminate. Unele cooperative agricole, ca cea din comuna Viziru, au venit în ajutorul bazelor aducînd aici utilajele proprii pentru descărcare. Este o inițiativă care are putea fi extinsă. Alte baze au stabilit grafice zilnice. În acestea ritmul la prelucrare este înegal. Dimineața și seara

sînt mașini puține, iar în jurul orei 13 la bază vin zeci de camioane cu mult mai înainte, staționare crește. Milioanele de transport staționare chiar ore întregi, ceea ce înlocuiește ritmul de recoltare, pentru că se imobilizează sacii, mașinile. La baza de recepție din comuna Ivesti, de pildă, în ziua de 6 iulie, pină la ora 8, nu venise nici un autocamion la descărcare (desi programul începe la ora 7). De la ora 8 și pină la 10, cîte un camion sau romerod din 30 în 30 de minute. În jurul prînzului s-au strîns zeci de camioane de la toate unitățile care predau aici. Ramele de descărcare au fost supraaglomerate. Milioanele de transport au staționat mai multe ore. Nu întîmplător aceste baze au preluat cantități mai mici de boabe decît era planificat în grafic. Stabilirea graficelor orare trebuie, deci, făcută imediat în toate bazele de recepție. Numai astfel milioanele de transport vor putea fi folosite cu întreaga capacitate, iar recolta va ajunge cu oarecîteva zile în hambar.

Cînd te preocupi, poți găsi soluții. La S.M.T. Dudaști o remiză reamenajată poate adăposti încă 3.000 de tone. În Jiriu alte 2.500 de tone. În cîteva zile s-au găsit noi spații cu o capacitate totală de 20.000 de tone. Ele trebuie însă urgent amenajate, curățate și dezinfectate. De ce nu s-a făcut acest lucru din timp, pentru că asemenea posibilități nu există? Acțiunea necesită acum maximă operativitate, pentru că nici un bob de grîu nu trebuie să rămînă sub cerul liber.

pe scurt

● Sahista română Alexandra Nicolae continuă să fie nelinvînată și sînt condusă în turul internațional de la Briansk, totalizînd 5 puncte după 6 runde.

Nicolae este urmată în clasamentul de Asenova (R.P.B.), Ranniku și Kozlovskata (U.R.S.S.) cu cîte 4 puncte, Borisenko (U.R.S.S.), Karakas (R.P.U.), Kislova (U.R.S.S.), 3,5 puncte. În runda a 5-a, Nicolae a remizat cu Jurcinska, iar în runda a 6-a a învins-o pe sahlina Kazmina. Alte rezultate din runda a 6-a: Ranniku — Asenova remiză; Kozlovskata — Lazarevic 1-0; Borisenko — Brelava remiză; Karakas — Filanovska 1-0; Kislova — Jurcinska remiză.

● Meciul dintre Mihail Tel și Lajos Portișch pentru preliminariile campionatului mondial de șah de la Bled s-a încheiat înaintea consumării celor zece partide prevăzute în regulament. Postul campion mondial a călîngat într-un stil magistral cea de a 8-a partidă și a devenit 5,5-2,5 în favoarea sa. Mihail Tel urmează să joace în semifinale cu învingătorul meciului Larsen — Ivkov, în care conduce Larsen cu 4,5-1,5 (1).

● În grupa a doua a turneului internațional de fotbal de la New York, Kilmarnock (Scoția) a intrer-

Instalația de olefine de la Combinatul petrochimic-Brazi. Foto: N. STELORIAN

CINEMATOGRAFE

LALEAUA NEAGRĂ — film pentru ecran panoramic — rulează la Patria (orele 9, 11,30, 14, 16,30; 19, 21,30), UN LUCRU FĂCUT LA TIMP (completare LA CEL MAI INALT NIVEL: Lucrațul (9,30), 11,45; 14, 16,15; 18,30; 20,45), Grădina „Doina” (Str. Doagnei nr. 9 — orele 20,15), INTINIRE LA ISCHIA — cinescop: Republica (completare 190 DE ZILE IN ATLANTIC — 8,30; 11, 13,30; 16,15; 19, 21,40), București (completare LA CEL MAI INALT NIVEL — 9,15; 11,30; 14, 16,30; 19, 21,15), Grădina „Progresul” (Str. Ion Vidu nr. 5 — orele 20,30), AMERICA, AMERICA (ambebele seri): Grivița (completare MIINE ÎNCEPE AZI — 10, 16, 19,30), Flacăra (16, 19,30), Misiunea (10, 13,15; 16,30; 20), CHE-PARDUL (ambebele seri), Carpate (9,30; 13; 16,30; 20), CUM SE REUȘESTE ÎN DRAGOSTE: Capital (9, 11,30; 14 — 16,30; 19, 21,15), în grădina nr. 20,30), SĂRIȚURA ÎN INTINERIE: (Completare ARTA CHINEZĂ DE DECAPAREI FLORENCIA (11; 16; 18,15; 20,30), JUNGLA TRAGICĂ: Festival (9,45; 12,15;

16,30; 18,45; 21; la grădina — orele 20,30), Feroviar (9,15; 11,30; 13,45; 16, 18,15; 20,30), Flamura (10, 12,15; 16, 18,15; 20,30), CAIUL (completare GURA LUMII): Victoria (10, 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45), IANOSIK — cinescop (ambebele seri): Central (9,30; 13; 16,30; 20), BĂDĂRĂNI (completare NOI SI NOI DĂRĂNI (completare NOI SI NOI MĂREȘTIOR — cinescop (ambebele seri): Infățișare între popoare (completare) SORPİRILE — 10,30; 16,15; 19,30), „CAN-CAN” cinescop: Excelsior (completare O CALĂTORIE SPRE NINA REȘITE — 9,30; 12,30; 16,30; 19,45), MOCOTURI 1965 (completare COMORI DE ARTĂ ROMÂNĂSCĂ): Crișgazi (16; 18,15; 20,30).

TREI GRĂȘUNI — CAII ARABI — LA HOTARUL A DOUA LUMI — ACOLO UNDE CARPAȚII INTINESC DUNĂREA: Timpuți Noi (10—21 în continuare), CASA RICORDI: Glori (15; 19; 21), FEMEIA NECUNOSCUTĂ: Stadionul Dinamo (Sos. Stefan cel Mare — orele 20,30), Anele Libertății (București) — orele 20,30), Buzzești (9,30; 12; 15,30; 18), FEMEIA NECUNOSCUTĂ: Modern (orele: 9,30; 12; 14,30; 17), La orele 19,30 rulează STRĂINUL — cinescop — (ambebele seri), BUFONUL REBELU: Grădina Buzzești (Str. Buzzești nr. 9—11 — orele 20,30), VESELIE LA ACAPULCO (completare ARTISTI AMATORI): Cultural (10,30; 14,30; 16,45; 19; 21,15), MĂȘTII, SOLI-MĂREȘTIOR — cinescop (ambebele seri): Infățișare între popoare (completare) SORPİRILE — 10,30; 16,15; 19,30), „CAN-CAN” cinescop: Excelsior (completare O CALĂTORIE SPRE NINA REȘITE — 9,30; 12,30; 16,30; 19,45), MOCOTURI 1965 (completare COMORI DE ARTĂ ROMÂNĂSCĂ): Crișgazi (16; 18,15; 20,30).

19,00 Jurnalul televiziunii. 19,20 Emisiune pentru copii — Povestiri pe degeste: „Bostanul și căteful”, povestire de Mioara Cremente. Filmul „Jepurile și flintina”. 20,00 Tele-enciclo-

MANIFESTĂRI CULTURALE CONSACRATE CONGRESULUI PARTIDULUI

„România la congrese și conferințe internaționale”, a constituit tema simpozionului care a avut loc vineri seara în sala mare a Palatului R. P. Române din Capitală.

Au luat cuvîntul: acad. Horia Hulubei, acad. Ion Făgărașanu și prof. univ. Călin Popovici.

Numerose obiective industriale și social-culturale din regiunea, frământat creator din înfruntările șantier și agora-fata nouă a orașelor, portretele ale fruntașilor oferă artiștilor plastici hădăoni o tematică bogată, ilustrată de cele peste 80 de lucrări cuprinse în expoziția regională de artă plastică deschisă

teri la Bacău, în cinstea celui de-al IV-lea Congres al partidului. Printre creatorii lor se află artiștii plastici cunoscuți ca: Iulia Hălușcă, Ștefan Hotnog, Pompiliu Clement și Gheorghe Iliescu.

Formațiile de artiști amatori de pe lângă căminele culturale, cluburile muncitorești și casele de cultură clujești prezintă spectacole prin repertoriul cărora exprimă entuziasmul cu care, întregul popor împingînd Congresul partidului. Ele oglindesc marile înfruntări obținute sub conducerea partidului, dragostea și încrederea oamenilor muncii față de partid, chipul luminos al comunistului, frumusețea și peisajul nou al patriei, eroismul și autenticul poporului în munca de dezvoltare a construcției socialiste. Cîntăm din repertoriul poezic scenic „Partidul, patria, poporul”, poezii „Dialog pe baricade”, textul pentru brigăzile de ag. etc. „Produs al României socialiste”, precum și nume-nase cînteca de masă pentru formațiile corale.

(Agerpres)

Inaugurarea liniei aeriene București—Roma

Vineri dimineața, de pe aeroportul Băneasa a decolat primul avion Tarom pe noua linie internațională aeriană directă București-Roma.

Pe această rută circulă avioane turbopropulsor IL-18. În fiecare vineri, avionul are plecare de la București la ora 9.55 și sosește la Roma la ora 12.05 (ora locală); reîntoarcerea are loc în aceeași zi cu plecarea de la Roma la ora 14 (ora locală) și aterizarea pe aeroportul Băneasa la ora 18.10.

În prezent, Bucureștiul este legat prin linii aeriene Tarom de 15 mari orașe europene.

(Agerpres)

Instalația de olefine de la Combinatul petrochimic-Brazi

Foto: N. STELORIAN

VASILE CĂBULEA

DOUĂ URNE, DOUĂ LUMI

de Tudor Mușatescu

Poporul român și-a construit o țară și a înălțat-o cu brațele și cu mintea sa către străluciri noi, iar în aceste zile aprobă cu o adevărată deplină prevedere pentru viitoarele construcții, sintetizate sub formă de proiecte în proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea al partidului.

Poporul român a obținut prin munca sa rodnică dreptul de a-și așeza la temelie legile de azi și viitoare drept lege fundamentală o nouă constituție de al cărei proiect — supus în mod democratic unei adevărate referendări populare — a luat cunoștință cu nespusă și îndreptățită bucurie. Fără a fi deloc o melancolie ci doar o simplă confirmare a unei realități, așa spune ca fiecare articol al acestei legi supreme a fost creat prin munca milioanele de oameni ai țării care au turnat în tiparul țării marșul al realizării noastre propriile lor idei și talente, concretizându-le în opere durabile pentru toți, pentru timpul prezent și cel ce vine. Din acest efort comun, înobilat de sensurile sale clare și constructive, s-a consolidat baza trinită a noului ordin, s-a născut acea alianță esențială, concentrată laudabil și expresiv victorioasă celor douăzeci de ani „România — republică socialistă”. O asemenea confirmare a unei realități sociale, aduce în viața țării noi și cutănătoare drepturi și îndatoriri cetățenești. Țara a avut și în trecutul burghez-moșieresc o lege dar între cuvintele înscrise în ea și realitățile trăgice pe care le înfățișea tot timpul, erau nepotriviri și lagănele contradicțiilor. Mă gândesc că răsună de vorbe s-a făcut, cătă cereașă și vopșele s-au consumat pentru propagandă electorală a acelor vremuri, cătă slăbită demagogie nu s-a proleșat în parlamentul țării și în intrările electorale — toate apelând la constituția țării care asigură „dreptul la vot” și „votul universal”. Cătă de universală și cătă de liberă era exprimarea votului o știu cei care au trăit farsa acelor „alegeri libere”. În una din piesele mele, „Titanic Vals” am surprins o față a acelor măsuri politice. Dar era încă lădăndă mult mai numeroasă. Aș adăuga acum spre a aduce la cunoștință tinerilor, care se bucură de drepturile constituției în recentul proiect de Constituție, o amintire din trecut menită să ilustreze diferența dintre „trădănia de carton” a vorbelor mari cuprinse în Constituția de atunci, rostite demagogic de burghez-moșierime cu orice preț și adevărat profund și pretutindeni verificabil al aplicării întocmai a legilor de azi.

Deci, să ne amintim. Era pe vremea „trădănișilor”. După prima guvernare a generalului Averescu, soldată cu un total eșec, pe toate fronturile civile — partidul său, „partidul poporului”, câștigă de la

putere, se făcuse țândări. „Liderii” politici, devotați „pînă la moarte” ai șefului cu cătă predestinat, foștii săi demnitari lăra uemnită, președinții de organizații județene, într-un cuvânt, aproape întreg partidul, își puseseră palma-n spate și într-un uriaș lăra de cătăcile luate la spinare emigraseră în alte partide cu șanse mai apropiate de vinerea la putere, nimeni nemădă îndrăznind nici un fel de posibilitate pentru viitoarea rechemare a partidului (numit cu apăsare, „partidul poporului”) la cîmă țării.

Și totuși, într-o bună zi, mai bine-zis într-o bună noapte — datorită unei abile manevre de ultimă oră a liberalilor și a culesilor roșale, mareșalul Averescu s-a trezit — din senin — chemat din nou la putere, spre stupoarea atît a lui cît și a țării întregi.

El dar ce te faci Ghincule! Putere, putere, guvern — guvern, da' — partid — neam!

Nici măcar membri pentru candidații la alegerile, care urmau să aibă loc, cît mai neînțirizai.

Și atunci, au apărut „trădănișii”. Adică, toată plevușca electorală, foșii vagabonzi politici, foșii demagogii și arivistii de totădă țării, atrași de mirosul imbiat al intrării în viață, și de momentala eventuală a cîmărețului de ros, și s-au năpustit — ca lacușele lui Șelăntă Vord — în caderile noului partid „relacul”.

Printre aceștia se afla și tatăl unui fost coleg al meu de universitate, mare proprietar dintr-un sat al Muscelului și gauri de datori cu o lelie de șaițer.

Tocmai în ziua alegerilor s-a întimplat să mă aflu invitat la fostul meu coleg, care odată cu alegerea tatălui în parlament își propusese sărbătorirea propriei logodne cu aleasa inimii sale.

Conacul lor era situat lîngă școala primară transformată adhoc în secție de votare și era despădă de curtea acesteia printr-un gard de uluci cu piteaz.

Pe la opt seara cînd votarea se terminase și invitații începuseră să sosească la logodnă, cu trăsuri și masini, au început să se auză de la școala, urlete, înjurături, comenzi militare, lăcănțuri de arme încărcate și așa mai departe, conform programului stabilit oficial de guvern și care era următorul: După terminarea votării, un agent al prelectului, prelăcindu-se beat și făcînd pe opozantul înșulă pe magistratul care prezida alegerile. Acesta ordona plutonierului de jandarmi care „asi-

gura” ordinea, să evacueze localul de vot. Firește, delegații opoziției se opuneau, „forța armată” intra în funcțiune, scandădă izbucnea și localul de vot era, pînă la urmă evacuat. Exact timpul necesar pentru ca urma să fie înlocuit cu o alta similară și pregătută „cum trebuie”, în prealabil.

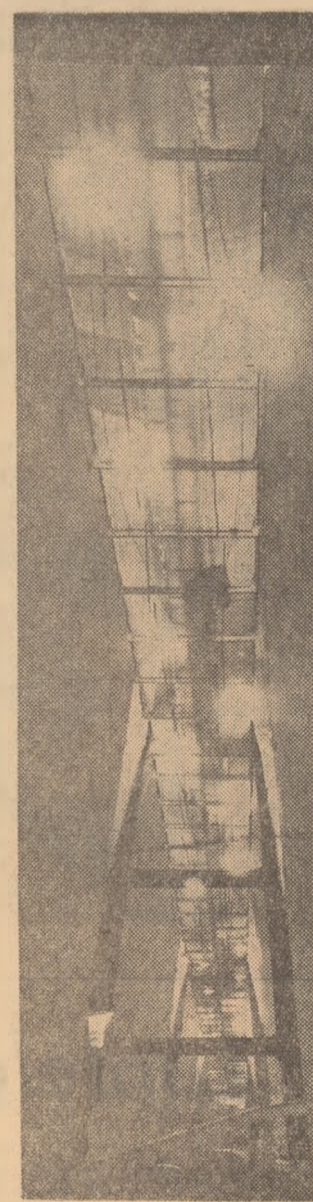
Drept care, tocmai cînd lășeam cu logodnicul din pivniță — unde în înșoțisem să alegem viitorul pentru masă — ne-am pomnit cu doi gealați dînd buzna peste noi și rostogolind, în girlici, ca pe o ladă oarecare urma în care „poporul suveran” își exprimase votul liber și nesilit de nimeni, urma în care, poate, nu se aiau certitudinile necesare ca tatăl logodnicului din seara aceea să poată fi ales, rămăsese, desigur, în localul școlii, urma cealaltă introdusă în timpul incidentului și preparată cu voturile necesare.

Iată cum „se confirmă” în alegerile de altădată votul universal, de care se făcea atîtă caz și care era așezat la loc de cinste în Constituția burgheză despre care se afirma pe atunci de către cei ce proleșau de pe urma ei, că ar fi o constituție democratică.

Și aducîndu-mi aminte în aceste zile de asemenea întimplări, îngropată pentru todeauna în racla trecutului, nu pot să nu trec — cu o adîncă emoție — la imaginea pe care o aia alegerile noastre de azi, în care poporul se alege pe sine, votează pentru propriul său destin teritic. Dreptul la vot universal și liber este azi o realitate profundă iar oamenii muncii în nenumerate dați și-au exercitat în cel peste 20 de ani de libertate, cu demnitate și mîndrie, acest drept. As dori să-l ilustrez cu o întimplare recentă, dar semnificativă, pe care am trăit-o în primăvara acestui an cu prilejul alegerilor de deputați de la 5 marșie: De la fereastra unei case de pe o strădădă liniștită, o bătrîna cu părul de arginți și cu ochii de peruzete privea așteptînd parca pe cineva. Apoi, în usa casei s-au auzit câteva bătăi ușoare. Trei tineri, purtînd o urnă de votare s-au apropiat de bătrîna ajunșă la vîrșta de optzeci și opt de ani. Mîna tremurătoare de vîrșă dar și de emoție a introdus buletinul de vot în urnă. Era mîna mamei mele.

Citesc în proiectul de Constituție: „Cetățenii Republicii Socialiste România au dreptul de a alege și de a fi aleși în Marea Adunare Națională, în slaturile populare”.

Aduc drept confirmare a acestui paragraf întimplarea cunoscută și trăită de mine cu o adîncă emoție. Și cite exemple semnificative nu s-ar putea da! Ele ar avea darul să marcheze expresiv distanța dintre cele două urne despre care am vorbit, de fapt distanța dintre două ordnuri.

O PREZENTARE ANOSTĂ A UNUI BOGAT MATERIAL FAPTIC

Cu prilejul Festivalului filmului de la Mamaia, pregăteam noastră presă a consumat cu bucurie drumul ascendent al filmului documentar românesc. Anecdotă în actualitate (ceea ce în pre mică măsură se poate spune despre filmul artistic) școala cinematografică documentară românească și-a cucerit un binemeritat prestigiu nu numai în rîndurile spectatoriilor noștri, ci și dincolo de hotarele țării. Filme ca „Spre cer”, „Drumul”, „Olteni din Oltenia”, „Acolo unde Carpații întîlnesc Dunărea”, „180 de zile în Atlantic”, „Cine” de vîină 2” prezentate la Festivalul de la Mamaia se inscriu pe linia succesele studioului „Alexandru Sahia”. În acest context de calitate, o nereușită sare cu altă mult în ochi. Acesta este cazul documentarului „La cel mai înalt nivel”. Propunîndu-și să ilustreze o temă deosebit de importantă — dezvoltarea bazei tehnico-materiale a industriei socialiste care pune accentul în primul rînd pe ramura construcțiilor de mașini — filmul începe cu un citat de la cel de-al III-lea Congres al partidului. Pentru a se arăta modul exemplar în care au fost realizate sarcinile trasate de Congresul partidului și în acest domeniu, cineștii au ales uzina de mașini-unelte și agregate București, construită în intervalul dintre congresele al III-lea și al IV-lea. Impresionanta tehnicitate a acestei uzine, aflată la cel mai înalt nivel al tehnicii mondiale contemporane, instalațiile sale moderne, oamenii săi care dispun de o înaltă calificare — acesta era bogatul material faptic ce le stătea cineștilor la îndemînă. Ce ne-a prezentat ei, însă, pe ecran? O înșiruire inventaristică de fotografii reci în care semnificative se pierd sub noianul detaliilor, suruburilor, piulițelor, manivelor și butoanelor. Scenariul este de o simplitate exasperantă. Filmul începe cu un plan general de exterior urmat de cîteva planuri generale de interior cu vîditul scop de a ne plasa în ambianța uzinei. Cîteva mișcări panoramice ne dezvăluie treptat o hală uriașă în care se văd o mulțime de agregate complicate. Filmul continuă după aceeași rețetă. O mișcare panoramică, planul general static al unui sector din uzină, planul întreg al unui agregat oarecare, urmat de cîteva detalii ale mașinii respective din care, firește, nu lipsesc nici degetele ce apăsă pe un buton, nici becululele care se aprind, nici cuțitul mașinii care tăie oțelul. O adevărată colecție de plătudin și clișee la ora actuală depășite în genere, de înaltă cîmăreț românească. Filmul își propune să ne descrie o uzină în care mașinile-unelte năse mașinile-unelte. Tema e profundă și tocmai, de aceea, tratarea ei nu trebuia să excludă prezența dinamică a omului, creatorul tuturor acestor mașini. Fără patos omeșesc orice plimbare cu aparatul de filmat print-o uzină, oricît de modernă și automatizată ar fi, rămîne rece, plictisită. De nămînîn astfel, că realizăm un film la cel mai scăzut nivel deș înțercăm să arătăm lucruri înșufite la nivelul cel mai înalt.

Banda sonoră a filmului este supraaglomerată cu zgomote asurzitoare, scrișete metalice și pocnituri care creează o atmosferă aproape insuportabilă spectatoriului și așa plictisit de înșiruirea plăta de piese și mecanismele. Este regretabil faptul că o temă importantă a putut fi expedită în acest grabă într-un film de serviciu. Și e cu atît mai regretabil cu cît pe Pavel Constantinovici, care senneară scenariul și regia acestui film, l-am cunoscut mal înainte ca pe un pasionat și talentat documentarist.

„Îți mulțumim, partid iubit”

Vedere nocturnă a noului pod pentru Iulicului de la Reșița
Foto: AGERPPRES

Festival artistic

„Îți mulțumim, partid iubit”

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru).— Artiștii amatori din regiunea Banat dau în această perioadă spectacole pe multe scene de teatru, pe estrade în aer liber. Programele lor artistice fac parte din festivalul „Îți mulțumim, partid iubit”. În parcul de cultură și odihnă din Timișoara s-au prezentat artiștii amatori din orașul și raionul Timișoara. Corurile reunite au interpretat cîntecul „Glorios partid”, „Noi te slăvim Republica”, și „Noi victorii cucurim”. Pe scenă au urcat dansatori de la clubul 1 Mai, de la

Teinolemn, de la Intreprinderea poligrafică „La Reșița 15 formați artistice, printre care cele din Anina, Combinatul siderurgic Reșița, corul cîmăntului cultural din Cîlnic au prezentat programe bogate. La Lugoj spectatori au urmădit, pe lîngă altele, montajul literar muzical „Pe calea arătată de partid” — prezentat de țărăni cooperatori din Belint, cîntecul interpretat de corul „Ion Vidu” din Lugoj și cel din Chizădău. Asemenea manifestări au mai avut loc și la Caransebeș, Orșova, Arad și în alte centre de raion din regiunea Banat.

CU CE OCHI NE PRIVESC LIBRĂRIILE

Între librărie și bibliotecă deosebirile sînt mici, dacă ținem seama de principala lor îndatorire: asigurarea unei judecîtoase, competente recomandări a cărții. Librăria dispun, după cum se știe, de o serie de formule care sprijină munca de recomandare a vînzătorului. Auxiliare preloșse, acestea fac parte din sistemul de informare. Într-o zi care trebuie să fie propria fiecărei librării. Am întreprins recent un raid prin numeroase unități de „desfacere” a cărții din Capitală.

Ce ne spun „cărțile de vizită”?

Instrument de reclamă, organ de informare, mijloc de educare a publicului vitrinele pregătesc în bună măsură actul vînzării. Ea este și „cartea de vizită” a magazinului.

Librar sau numai „responsabil cu bonurile”?

„Librarul” — citim într-o informare aflată la C.L.D.C. — trebuie să cunoască personalitatea fiecărei cărți, mesajul ei, necesitatea cărții, corespondența, unde, cum și cui trebuie recomandată”. Am comparat, în raidul nostru, acest principiu judicios cu activitatea unor librării. Ne-am convins că pentru mulți dintre ei, a vinde produsele unei arte a căror calitate le este necunoscută e de neconceput. Informarea cititorului cu noutățile pe care le are librăria este, de asemenea, obligatorie. Nu o face însă toți.

— Dați-mi, vă rog, monografia Daumier.
— N-avem!
Acest dialog dintre un cumpărător și vînzătorul librăriei din Calea Rahovei 411, care nu cunoaște nici măcar titlul cărților expuse în vitrină, este concludent (și din păcate l-am mai întîlnit în raidul nostru) pentru dezinteresul unor librării față de propria lor meserie pe care n-o pot face fără o bună informare. El însuși cititor pasionat, librarul trebuie să fie un om de gust, capabil să devină un competent „ghid” în lumea cărților.

Un lanț cu prea multe zale

O manie a „festivalului” a transformat unele acțiuni concrete de popularizare a cărții — înfîntirile cititorilor cu scriitorii — în flori rare. Poate și sistemul de stabilire a acestor contacte cu scriitorii este greșit. Iată-l: serviciul popularizării din C.L.D.C. înaintază Centralei editurilor din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă propunerile pentru manifestări, pentru ca acestea să fie trimise spre avizare Uniunii Scriitorilor. Pînă au trecut prin această filieră, listele înaintate din ianuarie de C.L.D.C. s-au reținut avizate abia la 25 iunie. În timpul acestei, cărțile autorilor respectivi s-au vîndut de mult, au apărut altele, iar cel pe care acum îl vedem prezent în vitrinele librărilor vor fi invitați probabil la toamnă sau la iarnă. Și, astfel, lanțul slăbiciunii continuă. Ar trebui să se reglementeze acest sistem, astfel încît fiecare apariție editorială, sau măcar cele deosebite, să prilejuiască întîlnirea scriitorului cu cititorii.

Buturugile mici ale difuzării

În drumul cărții, spre cititor apar uneori deficiențe care privesc organizarea difuzării. Importanța „Librării noastre” în vastul program de răspîndire a culturii nu mal trebuie demonstrată. Ea reprezintă o unitate de bază dintr-un combinat complex în care lucrează mil de „dispeceri” al cărții — librării. Sporirea neconținută a gustului pentru lectură, aparițiile numeroase înlesnite de editurile noastre sînt factori care determină o creștere însemnată a exigențelor publicului față de serviciile librării.

La unele librării mal mici din cartiere nouățile soseșc cu întîrziere. Altele, în cartierele industriale numără acestor cărți este mic. Notabile sînt manifestările organizate în cadrul „Săptămîinii cărții tehnice”. Din păcate însă asemenea „săptămîni” sînt rare iar ponderea desfacerii cărții la locul de muncă în Capitală a continuat să scadă.

Lunar, C.L.D.C., întocmește buletine de popularizare a cărții, pentru cele 225 de stații de amplificare din întreprinderi. De multe ori însă acestea rămîn nedeschise. Răsfoind cele 15 gazete de uzină constat că rapoartele sînt inserate în coloanele lor prezentări sau recenzii de cărți.

O problemă căreia trebuie să i se acorde un studiu mai atent e aceea a tirajelor. „Ancheta de tiraj” efectuată la începutul fiecărei ediții editoriale, în care se stabilesc comenzi de principii, este de multe ori formală. Se întimplă astfel ca prin tiraje exagerate titluri de cărți științifice să-și piardă actualitatea, cunoscut fiind progresul neîntrerupt al științei. Aceasta în timp ce la librăria din inerta Institutului medicofarmaceutic — de exemplu — am văzut liste de cursuri și cărți așteptate, promise cu cite 2-3 ani în urmă de editori (Mica chirurgie, Atlasul radiologic, Radiodiagnostic etc.).

O mal mare stabilitate a planului editorial ar da posibilitatea fixării unor tiraje cît mai apropiate de necesitățile reale, evitîndu-se arhețele pripite și bineînțeles, stocurile. În primele trei luni ale anului, stocul de carte la C.L.D.C. București crescuse cu încă un milion.

O corință firească: editurile trebuie să popularizeze anticipat lucrările în curs de apariție. Se întimplă de multe ori ca să sosească în librării prospecte, prezentări, cataloage, afișe, banderole ce recomandă cărți care sînt deja epuizate, în timp ce multe altele cărți valoroase din stoc care ar avea nevoie de popularizare sînt necunoscute. Editura Tineretului a întocmit recent cîteva pliante popularizînd lucrări epuizate și care, de altfel, nici nu aveau nevoie de recomandare (T. Argeșul, M. Sadoveanu). Aceștia editură expediază librărilor pe 3 iunie materiale de popularizare pentru „Ziua copilului”. Sau, un alt exemplu: Editura tehnică trimite la sfîrșitul „Săptămîinii cărții tehnice” banderole de popularizare.

Importanța „Librării noastre” în vastul program de răspîndire a culturii nu mal trebuie demonstrată. Ea reprezintă o unitate de bază dintr-un combinat complex în care lucrează mil de „dispeceri” al cărții — librării. Sporirea neconținută a gustului pentru lectură, aparițiile numeroase înlesnite de editurile noastre sînt factori care determină o creștere însemnată a exigențelor publicului față de serviciile librării.

Importanța „Librării noastre” în vastul program de răspîndire a culturii nu mal trebuie demonstrată. Ea reprezintă o unitate de bază dintr-un combinat complex în care lucrează mil de „dispeceri” al cărții — librării. Sporirea neconținută a gustului pentru lectură, aparițiile numeroase înlesnite de editurile noastre sînt factori care determină o creștere însemnată a exigențelor publicului față de serviciile librării.

Invitații pentru tineri

Tribune de prezentare a celor mai însemnate realizări, manifestările culturale organizate în întimplarea celui de-al IV-lea Congres al partidului aduc pe scenele Capitalei, comentariul specialistilor care relevă bogate semnificații ale temelor în discuție. Astfel, prof. univ. Neacșu Alexandru, regizorul Titus Mezaros, Dumitru Farnoagă, directorul Arhivei naționale de filme cinematografice, caselor de cultură, în marile cluburi ale întreprinderilor. Organizatorii: Intreprinderea cinematografică București și Studioul „Alexandru Sahia”.

Expoziții

Impetuoasă dezvoltare a Capitalei patriei noastre va fi ilustrată în numeroase expoziții organizate de Muzeul de istorie a orașului București. Parcul Herastru, pavilionul A, va găzdui expoziția „Bucureștii în anii senenului”. Două expoziții

Rasarit de soare la Eforie Nord

colante — „Locuri istorice din București legate de lupta în ilegalitate a P.C.R.” și „Construcții noi în București în anii senenului” — au fost deschise sau urmează să fie deschise la Uzinele de mașini electrice, Fabrica de medicamente, „Tahleta”, Institutul de studii și prospectiuni „Al. Șahia”, „Bucureștii în anii senenului” se întindecă și lectoratul susținut de specialiștii muzeului la Casa de cultură a raionului Lenin.

Cronica dramatică

Recent încheiata stagiune a prilejuit Teatrului „Barbu Delavrancea” o susținută activitate confirmată de interesul crescut al publicului pentru spectacolele acestui colectiv, precum și de atenția criticilor de specialitate. Selecționarea, în cadrul Decadei Teatrelor Dramatice, a spectacolului „Școala femeilor” de Moliere în viziunea regională bine primită a lui Ion Simionescu, — interpret principal: Victoria Dinu — a constituit, de asemenea, pentru Teatrul aflat la cea de-a patra sa stagiune, un argument prețios venind să justifice eforturile sale creatoare. De o îndreptățită atenție s-au bucurat, pol, în cursul acestei stagiuni, reprezentațiile cu „Stăpînul apelor” — premiera unei piese originale de C. Pastor — „Noaptea la drumul mare” de Aldo Nikolai, în sfîrșit premiera unui alt debutant în dramaturgie, Coman Sova, autorul comediei „Iubesc pe al 7-lea”.

Preocuparea conducerii teatrului de a-și aduce o reală contribuție la promovarea dramaturgiei originale, preocupare concretizată în fiecare stagiune și urmărită cu o nobilă pasiune, se impune cu deosebire a fi relevată și salutăată. „Iubesc pe al 7-lea” reprezintă, cred, un debut promițător, autorul izbutind să ne atragă atenția asupra unor virtuți demne de a fi reținute și mai ales urmărite cu grijă. Tînărul dramaturg și-a dedicat prima sa lucrare entuziasmului și entuziaștilor epocii noastre, celor care știu să vadă cu ochii viitorului, care știu să creadă în acest viitor, dedicîndu-i toate forțele, întregul lor robust optimism. Meritul principal al piesei, mi se pare, a se afla în suflul romantic ce animă conștiința și profilul spiritual al eroilor ei, în sinceritatea pasiunilor lor contagioase. Dacă din punct de vedere strict arhitectural piesa lanul constructorilor noilor șantiere socialiste, cunoaște o desfășurare dramaturgică corespunzătoare, nu lipsită de fantezie și reușite să atragă deosebita atenție a publicului, surprins plăcut, cum spuneam, de fiorul de romantism sincer care străbate replici, dialoguri, situații. Ambiația lui Coman Sova de a „reda dorința de împlinire și participare a colegilor mei de generație, așa cum i-am cunoscut, dinamici și glumeți, pasionați și lucizi” își află în această primă parte o expresie artistică, îndrăgindu-l frumose promisiuni.

„Iubesc pe al 7-lea” de Coman Sova la Teatrul „Barbu Delavrancea”

mai ales urmărite cu grijă. Tînărul dramaturg și-a dedicat prima sa lucrare entuziasmului și entuziaștilor epocii noastre, celor care știu să vadă cu ochii viitorului, care știu să creadă în acest viitor, dedicîndu-i toate forțele, întregul lor robust optimism. Meritul principal al piesei, mi se pare, a se afla în suflul romantic ce animă conștiința și profilul spiritual al eroilor ei, în sinceritatea pasiunilor lor contagioase. Dacă din punct de vedere strict arhitectural piesa lanul constructorilor noilor șantiere socialiste, cunoaște o desfășurare dramaturgică corespunzătoare, nu lipsită de fantezie și reușite să atragă deosebita atenție a publicului, surprins plăcut, cum spuneam, de fiorul de romantism sincer care străbate replici, dialoguri, situații. Ambiația lui Coman Sova de a „reda dorința de împlinire și participare a colegilor mei de generație, așa cum i-am cunoscut, dinamici și glumeți, pasionați și lucizi” își află în această primă parte o expresie artistică, îndrăgindu-l frumose promisiuni.

Cea de-a doua parte e, însă, dramaturgic vorbind, mai puțin izbutită, are un prea vizibil caracter de trecere în revistă demonstrativă, filonul romantic și de autenticitate se subiază, accentul cade pe episoade răzlete, cărora li se acordă interes sub aspectul anecdotic, și în care primează pitorescul facil. Interesul publicului, deși nu mal e aceluși ca în actul întîi, nu se pierde

și care e receptat de public cu satisfacție. Spectacolul realizat de regizorul Ion Simionescu păstrează și amplifică tocmai aceste date ale piesei, ilustriind o înțelegere plină de căldură față de un debut.

Acesta și-a făcut ca atenția direcției de scenă să fie concentrată asupra poeziei pe care o degajă textul și jocul actorilor se resimte pozitiv din acest punct de vedere. Succesul întregului spectacol îl face Florin Piersic. Prezența lui dinamizează scena, dă farmec întimplărilor care ni se relatează, le face convingătoare. Rodica Popescu, interpreta Ilenei găsește, ca de obicei, bogate resurse pentru a-și defini personajul și a-l face viabil scenic.

În alte roluri, mal ales episodice, actorii Dumitru Fedoreac, Stelian Cremenciuc, Andreia Năstăsescu, Anda Caropol, Dorina Lazăr, Constantin Rășchitor, Voicu Jorj își afirmă o participare reușită la recomponerea atmosferei pitorești, vesele, entuziaste, în care se desfășoară acțiunea.

O izbutită scenă de comedie se datorește în spectacol lui Dimitrie Dunea. Scenografia Elenei Simirid Munteanu vădește fantezie și gust.

de peste hotare

Forțele armate ale R. D. Vietnam au dobort sute de avioane americane și ale marionetelor sud-vietnameze. Iată, în fotografia noastră, un ostaș al armatei populare vietnameze examinează rămășițele unui avion american dobort recent în regiunea Vinh Linh.

După noaptea furtunoasă de la Bruxelles cind corăbiile Pieții comune păreau să se înceapă, apele se liniștesc. Revine calmul, declarațiile pierd treptat nota tăioasă din primele ceasuri și, prudent, se încearcă reînnoirea firelor tăiate în furia eșecului. „Cei șase” n-au fost și nici nu vor putea fi vreedată o familie armonioasă. Dar, opinează New York Times, ei „au prea multe în joc pentru a îngădui ca Piața comună să se destrame sau să stagneze”. După ce reprezentanții Parisului au făcut publică intenția de a absenta la reuniunile organismelor economice occidentale, politica „scaunului gol” a inspirat pronosticuri sumbre la adresa viitorului Pieții comune. „Scaunul gol” n-a însemnat, totuși, abandonarea definitivă a scaunului.

„Scaun gol” dar nu abandonat...

iar refuzul francez a fost apreciat drept „neasteptat”.

Parisul oferă indicii că ar fi dispus să discute cu partenerii săi din Piața comună. Problemele sînt desigur altele decît cele din N.A.T.O. dar există o interdependență asupra căreia Sulzberger atrage atenția în New York Times. Comentatorul american prevedea o nouă convulsie în N.A.T.O. după eșecul de la Bruxelles. Oficialitățile franceze procedează însă cu o suplețe pe care observatorii nu o reținuseră în calculele lor anterioare. Se fac acum referiri la probabilele concesii: „Franța ar putea să-și revizuiască poziția rigidă și să fie gata să facă unele concesii” — afirmau surse pariziene. Convorbirile bilaterale franco-belgiene și franco-olandeze par destinate depășirii actualului impas. Problema este, însă, dacă interlocutorii lui Couve de Murville îi vor prezenta propuneri sau se așteaptă din partea Parisului o reconsiderare a pozițiilor sale.

șase țări membre ale Pieții comune la 26 iulie la Bruxelles”. În legătură cu această cotidianul parizian face o subliniere categorică: „A preținde totuși că atitudinea franceză s-a modificat ar fi contrar adevărului. Parisul nu și-a schimbat poziția. Totuși, aceasta nu înseamnă că guvernul francez refuză orice propunere mai ales dacă italienii ar abandona exigențele lor și dacă comisia Hallstein și-ar relua adevărul său rol propunind soluții acceptabile”.

Paris Jour încearcă să depisteze motivele atitudinii prudente, oarecum conciliante a Franței. Ele ar fi de ordin intern (bugetar și electoral) și extern (situația Franței în ansamblul relațiilor intercontinentale). Paris Jour afirmă: „În primul rînd, generalul de Gaulle dorește să demonstreze că el nu este ostil Pieții comune, ci din contră, dorește s-o salveze. Pare, de asemenea, evident că guvernul francez dorește să evite o redupli-

- Reluarea dialogului
- Cei cinci caută o formulă...
- Fermitate și suplețe

Dialogul dintre Franța și ceilalți cinci parteneri ai Pieții comune, care fusese întrerupt într-o manieră dură și reluarea lui părea puțin probabilă mai ales după ce s-a anunțat că oficialitățile franceze nu vor fi prezente la întrunirile Pieții comune, programate pentru viitorul apropiat (cel mai proaspăt anunț: Giscard d'Estaing nu îi va înfrunți pe miniștrii de finanțe ai Pieții comune la 19 iulie, în Italia). La Paris, domnea ceea ce France Presse califică drept „tăcere calculată”. Pașii următori ai Franței nu puteau și nici nu pot fi prevăzuți. Chiar Couve de Murville le spune ziaristilor la Bruxelles că „nu este profet”.

În acest climat de incertitudine au suscitut un viu interes știrile privind contactele viitoare dintre ministrul de externe francez și colegii săi olandez, belgian și italian. Intrevederile (care se vor desfășura separat) vor fi ocazionate de sesiunea de rutină a Consiliului permanent al N.A.T.O. găzduită de Paris cu începere de la 13 iulie. La reuniune vor fi de față miniștrii de externe ai Belgiei, Canadei, Italiei și Olandei, în timp ce S.U.A. vor fi reprezentate de un subsecretar de stat (George Ball) iar Germania occidentală de un secretar de stat (Carl Carstens). Celelalte țări își vor marca prezența prin intermediul unor funcționari diplomatici de rang superior sau al persoanelor acreditate permanent la N.A.T.O. Obiectul dezbatărilor îl va furniza situația din Vietnam. Tema nu promite o atmosferă cordială. (Dealtfel, ca un prolog la viitoarea confruntare a parvenit vestea transmisă de Die Welt potrivit căreia „guvernul francez a respins propunerea de a se crea în cadrul N.A.T.O. un comitet ministerial însărcinat cu studierea unei proceduri de consultări în materie de strategie atomică”. Propunerea derivă din planul Mc Namara (expus în mai în cadrul N.A.T.O.)

sului o reconsiderare a pozițiilor sale. Rămăși doar cinci, partenerii Franței încearcă să descopere formula miraculoasă care să pună capăt dificultăților. Ministrul de externe italian Fanfani a considerat utilă întreruperea convorbirilor sale cu fruntașii vest-germani pentru a avea o întrevedere cu președintele Comisiei executive a Pieții comune, Hallstein. Spaak, ministrul de externe belgian, (cărui i se atribuie intenția de „intermediar”) s-a înfrunțat cu colegul său olandez iar pentru vineri își programase o discuție „pur informativă” cu premerul Luxemburgului. La Bruxelles, se discută cu apăsare dacă sesiunea Consiliului ministerial al Pieții comune, programată pentru 26 iulie, va avea loc conform calendarului inițial sau va fi contramandată. După agenția Reuters, Italia, R. F. Germană și Olanda cer să nu se renunțe la sesiune. Belgia și Luxemburg pretind că desfășurarea ei fără Franța ar agrava criza. Elementul cel mai important al opiniei exprimate de Paris Jour într-un comentariu publicat vineri dimineață: „În cercurile guvernamentale nu se consideră totuși că ceva imposibil o reuniune a miniștrilor afacerilor externe ai celor

șase țări membre ale Pieții comune la 26 iulie la Bruxelles”. În legătură cu această cotidianul parizian face o subliniere categorică: „A preținde totuși că atitudinea franceză s-a modificat ar fi contrar adevărului. Parisul nu și-a schimbat poziția. Totuși, aceasta nu înseamnă că guvernul francez refuză orice propunere mai ales dacă italienii ar abandona exigențele lor și dacă comisia Hallstein și-ar relua adevărul său rol propunind soluții acceptabile”.

Paris Jour încearcă să depisteze motivele atitudinii prudente, oarecum conciliante a Franței. Ele ar fi de ordin intern (bugetar și electoral) și extern (situația Franței în ansamblul relațiilor intercontinentale). Paris Jour afirmă: „În primul rînd, generalul de Gaulle dorește să demonstreze că el nu este ostil Pieții comune, ci din contră, dorește s-o salveze. Pare, de asemenea, evident că guvernul francez dorește să evite o redupli-

șase țări membre ale Pieții comune la 26 iulie la Bruxelles”. În legătură cu această cotidianul parizian face o subliniere categorică: „A preținde totuși că atitudinea franceză s-a modificat ar fi contrar adevărului. Parisul nu și-a schimbat poziția. Totuși, aceasta nu înseamnă că guvernul francez refuză orice propunere mai ales dacă italienii ar abandona exigențele lor și dacă comisia Hallstein și-ar relua adevărul său rol propunind soluții acceptabile”.

EUGENIU OBREA

PE SCURT

● La Geneva continuă lucrările Consiliului Economic și Social al O.N.U. Luind cuvîntul în Comitetul economic care dezbată probleme legate de reforma agrară, reprezentantul român Iacob Ionascu a declarat că înfăptuirea reformei agrare se impune ca o condiție a progresului economic și social. El s-a pronunțat pentru lichidarea rămășițelor feudale în structurile agricole, întrucît fără lichidarea lor nu vor putea fi rezolvate numeroasele probleme umane, sociale, de progres tehnic și de productivitate din agricultură. În România a declarat vorbitorul, s-a creat un colectiv de specialiști în domeniul agriculturii care, cu concursul experților Secretariatului O.N.U., se străduiesc să împărtășească din experiența lor în domeniul reformei agrare și al cooperativelor agricole.

Incheierea Congresului internațional al arhitecților

Vineri după-amiază a luat sfîrșit la Paris, la Palatul Chailot, al 8-lea Congres internațional al arhitecților. Șeful delegației române, arh. Nicolae Bădescu, președintele Comitetului de stat pentru construcții, arhitectură și sistematizare, a fost ales membru al Comitetului Executiv al U.I.A., care grupează 160.000 de membri, din 60 de țări.

Paralel cu cel de-al 8-lea Congres internațional al arhitecților și sub egida entruului național al cinematografiei, s-a desfășurat la Cinemateca franceză un Festival internațional al filmului de arhitectură, organizat de U.I.A., unde 18 unitini naționale au prezentat 32 de filme. Filmul românesc „Arta monumentală” a fost distins cu premiul „Forme actuale”.

● La 9 iulie Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. l-a primit pe Takeo Miki, ministrul industriei și comerțului exterior al Japoniei. În cursul convorbirilor au fost abordate probleme privind situația internațională actuală, precum și o stערă largă de probleme referitoare la relațiile sovieto-japoneze, inclusiv încheierea unui nou acord comercial pe termen lung și a unui acord cu privire la comunicațiile aeriene.

Un gest somnificativ

În ciuda opoziției guvernului, studenții din Venezuela l-au ales pe Freddy Munoz ca președinte al Federației centrelor universitare. Munoz se află de peste un an dețînat în închisoarea de la San Carlos și urmează să fie judecat de un tribunal militar. El a participat activ la lupta împotriva represaliilor guvernamentale.

● Agenția C.T.K. anunță că întrerunderea cheșlovacă de comerț exterior „Strojimport” a achiziționat recent din Statele Unite o presă combinată de călire de cea mai modernă construcție, pentru uzinele de automobile din Miada Boleaslav (Cehia centrală). Ea înlocuiește 2-3 prese de călire de construcție curentă și mai veche.

● Vineri s-a încheiat convorbirile oficiale ale președintelui chilian, Eduardo Frei cu președintele Franței, de Gaulle și cu alte personalități franceze. Din surse oficiale se relatează că Franța a hotărât să sporească ajutorul pentru dezvoltarea institutului științific din Chile, Franța va putea acorda, de asemenea, un credit Republicii Chile pentru dezvoltarea economică a acesteia.

● În cercurile politice franceze se subliniază că de Gaulle manifestă interes față de faptul că „o țară din America Latină poate demonstra că știe să iasă de sub influența capriciilor Statelor Unite” (A.F.P.) și că politica internă și externă a președintelui Frei coincide cu viziunea lui de Gaulle.

● Primul ministru al Marii Britanii a anunțat în Camera Comunilor că ministrul de externe britanic Michael Stewart, va face o vizită oficială în Polonia în luna septembrie a.c.

● Întrerunderea comercială de stat „Technoport” din Bulgaria a semnat un acord cu firma italiană „Benaldi”, care îi va livra mașinile și utilajele necesare unei fabrici de hidrocarburi aromatice ce se construiește în Bulgaria.

Luptele din zona „D”

Pierderi grele suferite de trupele americane și unitățile guvernului marionetă de la Saigon

Trupele guvernamentale și cele americane înregistrează pierderi de proporții în așa-zisa zonă „D”, controlată de trupele Frontului național de eliberare din Vietnamul de sud. Agenția FRANCE PRESSE relatează că, potrivit unei informații a comandamentului american, 150 de soldați guvernamentali au fost uciși, răniți sau dați dispărui în urma atacului întreprins joi de partizanii împotriva postului înfrînt de la Kom Dua de lângă localitatea Dan Tieng (60 km de Saigon) și a unei ambuscade în care a căzut un batalion. Patru consilieri americani care însoțeau batalionul sînt dați dispăruți.

Misiunea de legătură a luptului comandament al Armatei populare vietnameze a trimis un mesaj Comisiei internaționale de supraveghere și control din Vietnam, în care protestează împotriva bombardării, în zilele de 5 și 7 iulie, a zonei „D” din Vietnamul de sud de către bombardiere grele americane „B-52”.

„Acesta este un act flagrant de agresiune directă împotriva poporului sud-vietnamez și o provocare intolerabilă împotriva poporului din Vietnam și a popoarelor din lumea întreagă — se spune în mesaj. Spiritul combativ al poporului vietnamez împotriva agresiunii străine nu va fi înfrînt de armele și materialele de război moderne folosite de americani în războiul din Viet-

nam. Dimpotrivă, acesta va face să crească hotărîrea de a zădărnici toate planurile agresive ale guvernului american, de a apăra suveranitatea și independența națională”.

Declarația agenției V.N.A.

Într-o declarație dată publicității la 9 iulie Agenția Vietnameză de presă arată că așa-numita „misiune de pace în problema vietnameză” formată de premerul englez Wilson, acum freg săpătămîni cu prilejul întrunirii primilor miniștri ai Commonwealthului „nu este decît o înșelătorie”.

O reafirmare a politicii intervenționiste americane

WASHINGTON 9 (Agerpres) — Președintele S.U.A., Lyndon Johnson a ținut vineri seara la Casa Albă o conferință de presă în cursul căreia a abordat probleme internaționale, inclusiv cea vietnameză și dominicană, situația din Piața comună europeană, precum și probleme interne între care balanța de plăți a Statelor Unite și impozitele asupra veniturilor. Conferința a fost dominată însă de situația din Vietnam. Johnson s-a anunțat că în viitor se așteaptă ca în Vietnam să se înregistreze mai multe pierderi în rîndul trupelor americane. Cu toate acestea după cum a spus el, „Statele Unite vor satisface orice cerere de trupe și armament pe care o va face generalul Westmoreland, coman-

dantul șef al trupelor americane din Vietnam. Referindu-se la înlocuirea ambasadorului S.U.A. la Saigon, Maxwell Taylor, cu Henry Cabot Lodge, președintele a ținut să sublinieze că între Taylor și guvernul american nu au existat divergențe în ce privește problema vietnameză, dar că Lodge „este cel mai bun om disponibil în prezent în S.U.A. pentru a îndeplini funcția” de ambasador în Vietnamul de sud. El a apreciat că situația generală din Vietnam „mai curînd se va înrăutăți decît va deveni mai bună”. Ministrul apărării, McNamara, a spus Johnson, care urmează să întreprindă o călătorie în Vietnam la 14 iulie, va face un raport amănunțit asupra războiului din această țară.

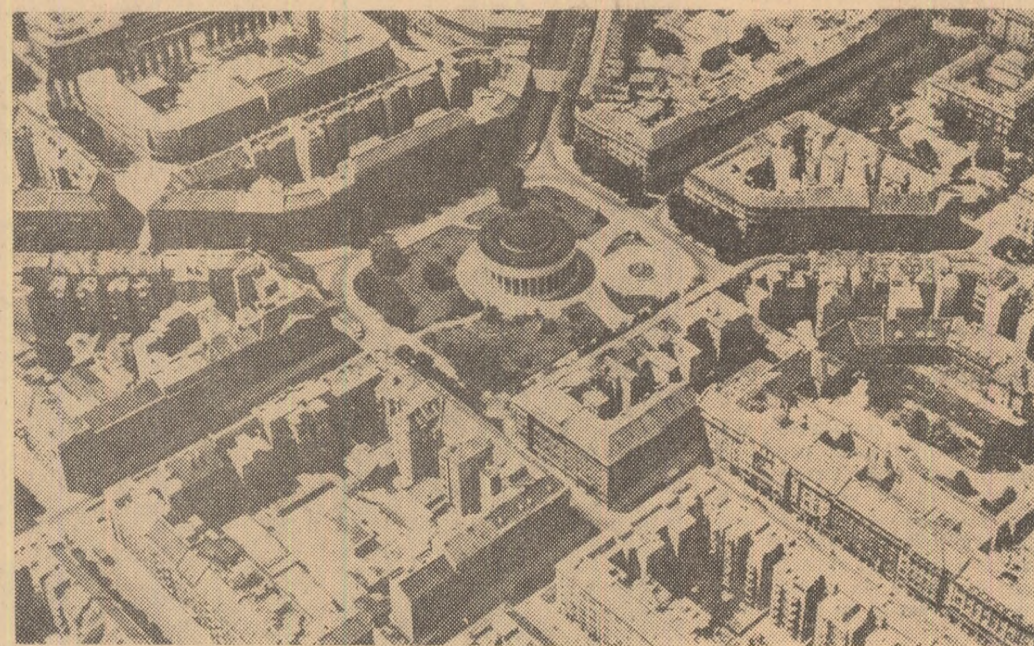
Într-un comentariu privitor la starea de spirit din America Latină, agenția ASSOCIATED PRESS semnală zilele trecute: „Mulți lideri din statele sud-americane își exprimă convingerea că O.S.A. este pe cale de dezintegrare”. Conducătorii influenți de state din această regiune — relevă agenția — consideră că episodul dominican constituie „un semnal pentru noi grave contradicții” și că proiectata conferință extraordinară O.S.A. (convocată pentru 4 august la Rio, după două amînări consecutive) „va duce la înfrîntări cărora organismul ei, și așa zădrăcnit, nu le va putea supraviețui fără urmări grave”.

Conștientizarea de riza latentă din O.S.A. reflectă în fapt criza meru mai accentuată a politicii Washingtonului, care așa cum remarcă recent Walter Lippmann „nu se adaptează noilor realități latino-americane caracte-

riză latentă din O.S.A. reflectă în fapt criza meru mai accentuată a politicii Washingtonului, care așa cum remarcă recent Walter Lippmann „nu se adaptează noilor realități latino-americane caracte-

riză latentă din O.S.A. reflectă în fapt criza meru mai accentuată a politicii Washingtonului, care așa cum remarcă recent Walter Lippmann „nu se adaptează noilor realități latino-americane caracte-

riză latentă din O.S.A. reflectă în fapt criza meru mai accentuată a politicii Washingtonului, care așa cum remarcă recent Walter Lippmann „nu se adaptează noilor realități latino-americane caracte-

R.S.F. IUGOSLAVIA. Vedere panoramică, din avion, a orașului Zagreb

● Înfruntări în preajma Conferinței de la Rio ● Cauzele unor apeluri la „prudență”

Statele Unite”. Potrivit surselor oficiale din capitala Republicii Chile se așteaptă ca această țară să sugereze la apropiata conferință crearea unui „front economic comun în America Latină, capabil să ducă tratative cu partenerii nord-americani de pe poziții de egalitate”. Argentina și-a exprimat dorința ca O.S.A. să fie îndemnată pentru a ajuta țările latino-americane în rezolvarea problemelor lor economice. Guvernul Uruguayului cere ca-

rea netă a multor țări latino-americane față de presiunile Washingtonului pentru crearea unei forțe interamerice permanente. „Latino americanii — notează comentatorul agenției ASSOCIATED PRESS, William Ryan — în mult la suveranitatea țărilor lor. Ideea creării unor forțe operaționale permanente interamericane care să intervină în orice țară este primită în multe țări latino-americane cu suspiciune. Se manifestă, de asemenea, re-

Uruguay ar elabora un plan în vederea prezentării la Rio de Janeiro într-un „front comun” care să se opună permanentizării forței interamericane. În acest context sînt simptomele unei lăuri de poziție în presa americană, pentru evitarea a ceea ce observatorii denumesc „o înfruntare dramatică în O.S.A.”. Agenția U.P.I. semnală, referindu-se la cererile oficiale din capitala nord-americană, existența unui „curent de prudență” în legătură cu șansele Conferinței extraordinare de la Rio. Mai explicit, NEW YORK POST relevă că mulți la Washington se întreabă „dacă nu ar fi mai bine pe care l-ar putea face O.S.A. ar fi să se fie din nou amînată”. ASSOCIATED PRESS sugera, la rîndul ei, că „cel mai bun lucru pe care l-ar putea face O.S.A. ar fi să se fie din nou amînată”.

● cheie falsă

viitoarele schimbări în cadrul O.S.A. să se producă în spiritul reînnoșării principiilor autodeterminării popoarelor și neameștecul în treburile interne ale altor state. Cercurile oficiale americane — subliniază corespondentul din Ciudad de Mexico al lui NEW YORK TIMES — „consideră că O.S.A. trebuie urgent reorganizată astfel încît să înceze de a mai fi un instrument politic pe care Statele Unite îl folosec pentru a-și realiza politica regională”. În aceeași ordine de idei trebuie semnalată împotrivi-

zerve și în problema cine trebuie să hotărască dacă o acțiune a acestor forțe interamericane este necesară sau nu... Chiar dacă la apropiata Conferință O.S.A., Statele Unite vor reuși să obțină aprobarea proiectelor sale cu cele 14 voturi necesare, acest rezultat nu va fi satisfăcător fără sprijinul unor importante națiuni influente care se opun categoric ideii creării forțelor interamericane permanente”. Drew Pearson relatează zilele trecute în „NEW YORK POST” despre faptul că guvernul din Chile, Peru, Venezuela și

Uruguay ar elabora un plan în vederea prezentării la Rio de Janeiro într-un „front comun” care să se opună permanentizării forței interamericane. În acest context sînt simptomele unei lăuri de poziție în presa americană, pentru evitarea a ceea ce observatorii denumesc „o înfruntare dramatică în O.S.A.”. Agenția U.P.I. semnală, referindu-se la cererile oficiale din capitala nord-americană, existența unui „curent de prudență” în legătură cu șansele Conferinței extraordinare de la Rio. Mai explicit, NEW YORK POST relevă că mulți la Washington se întreabă „dacă nu ar fi mai bine pe care l-ar putea face O.S.A. ar fi să se fie din nou amînată”. ASSOCIATED PRESS sugera, la rîndul ei, că „cel mai bun lucru pe care l-ar putea face O.S.A. ar fi să se fie din nou amînată”.

EM. RUCAR

La Washington, a devenit o dovadă de „înalt patriotism” a refuza la recepția șampania sau coniacul francezesc. Se spune chiar că ar fi fost emisă și o dispoziție către reprezentanțele diplomatice americane din străinătate. Aceasta și pentru economia de valută străină dar și ca afront adus politicii Parisului. Ziarele americane scriu însă, că la Casa Albă continuă să fie consumate, pe sub mîna, ca pe vremea prohibiției, diferite băuturi care au pe sticlă eticheta cu marca „Cordon Rouge” sau „Martell”.

„Așa că proprietarii distilerilor de la Cognac, unde este produs „Martell”-ul nu au fost prea neliniștiți de dispozițiile autorităților ameri-

can. La ministrul finanțelor din Paris au fost cercetate registrele în care sînt înscrise cifrele de export pentru a se constata dacă firma Martell este pe primul loc nu numai în ramura vinurilor și spiritosoanelor dar și pe ansamblul fabricurilor de produse alimentare. Din cele 13 milioane de sticle de coniac „Martell” produse în 1964, 88,8 la sută au fost exportate peste hotarele Franței. Cei mai buni

cumpărători sînt englezii. Ca o consolă li se amintește că firma poartă, de fapt, numele unui cetățean britanic, John Martell, care în 1715 s-a instalat la Cognac. Timp de cîțiva zeci de ani el a pus la punct procedeele de producție a celebrului coniac care-i poartă numele. Predecesorii englezilor pentru coniacul patrioților lor este așezat de mare incit unii

francezi coniacului francez a fost stopat și se amintește că firma poartă, de fapt, numele unui cetățean britanic, John Martell, care în 1715 s-a instalat la Cognac. Timp de cîțiva zeci de ani el a pus la punct procedeele de producție a celebrului coniac care-i poartă numele. Predecesorii englezilor pentru coniacul patrioților lor este așezat de mare incit unii

francezi coniacului francez a fost stopat și se amintește că firma poartă, de fapt, numele unui cetățean britanic, John Martell, care în 1715 s-a instalat la Cognac. Timp de cîțiva zeci de ani el a pus la punct procedeele de producție a celebrului coniac care-i poartă numele. Predecesorii englezilor pentru coniacul patrioților lor este așezat de mare incit unii

francezi coniacului francez a fost stopat și se amintește că firma poartă, de fapt, numele unui cetățean britanic, John Martell, care în 1715 s-a instalat la Cognac. Timp de cîțiva zeci de ani el a pus la punct procedeele de producție a celebrului coniac care-i poartă numele. Predecesorii englezilor pentru coniacul patrioților lor este așezat de mare incit unii

francezi coniacului francez a fost stopat și se amintește că firma poartă, de fapt, numele unui cetățean britanic, John Martell, care în 1715 s-a instalat la Cognac. Timp de cîțiva zeci de ani el a pus la punct procedeele de producție a celebrului coniac care-i poartă numele. Predecesorii englezilor pentru coniacul patrioților lor este așezat de mare incit unii

francezi coniacului francez a fost stopat și se amintește că firma poartă, de fapt, numele unui cetățean britanic, John Martell, care în 1715 s-a instalat la Cognac. Timp de cîțiva zeci de ani el a pus la punct procedeele de producție a celebrului coniac care-i poartă numele. Predecesorii englezilor pentru coniacul patrioților lor este așezat de mare incit unii

francezi coniacului francez a fost stopat și se amintește că firma poartă, de fapt, numele unui cetățean britanic, John Martell, care în 1715 s-a instalat la Cognac. Timp de cîțiva zeci de ani el a pus la punct procedeele de producție a celebrului coniac care-i poartă numele. Predecesorii englezilor pentru coniacul patrioților lor este așezat de mare incit unii

francezi coniacului francez a fost stopat și se amintește că firma poartă, de fapt, numele unui cetățean britanic, John Martell, care în 1715 s-a instalat la Cognac. Timp de cîțiva zeci de ani el a pus la punct procedeele de producție a celebrului coniac care-i poartă numele. Predecesorii englezilor pentru coniacul patrioților lor este așezat de mare incit unii

francezi coniacului francez a fost stopat și se amintește că firma poartă, de fapt, numele unui cetățean britanic, John Martell, care în 1715 s-a instalat la Cognac. Timp de cîțiva zeci de ani el a pus la punct procedeele de producție a celebrului coniac care-i poartă numele. Predecesorii englezilor pentru coniacul patrioților lor este așezat de mare incit unii

francezi coniacului francez a fost stopat și se amintește că firma poartă, de fapt, numele unui cetățean britanic, John Martell, care în 1715 s-a instalat la Cognac. Timp de cîțiva zeci de ani el a pus la punct procedeele de producție a celebrului coniac care-i poartă numele. Predecesorii englezilor pentru coniacul patrioților lor este așezat de mare incit unii

Coniac și... devize

afirmă că baza aeriană germană din apropierea orașului Cognac a fost bombardată în timpul ultimului război mondial cu dozebătă gri-jă pentru a se evita distrugerea caselor „Martell”.

„Așa că proprietarii distilerilor de la Cognac, unde este produs „Martell”-ul nu au fost prea neliniștiți de dispozițiile autorităților ameri-

Obiect cosmic neobișnuit

Agenciile americane de presă U.P.I. și A.P. informează că Ministerul Marinei din Argentina a dat publicității un comunicat în care se afirmă că personalul de la bazele maritime argentinene din Antarctica a văzut și a fotografiat zborul unui corp care după aspect și formă amintește de o rachetă cosmică. Corpul observat se mișca în direcția est, schimbîndu-și din cînd în cînd direcția către vest. La o altitudine de 45 de grade deasupra liniei orizontului și la o distanță de circa 15 km de baza argentiniană. Comunicatul precizează că acest obiect avea proprietatea de a se opri și a sta nemîșcat în atmosferă, pîrînd apoi cu o viteză foarte mare. Obiectul a putut fi văzut și fotografiat timp de aproape 20 de minute în condiții excepționale. deoarece cerul era perfect limpede, dinuși comunicatul. Agențiile de presă amintesc că acest corp, sau un altul asemănător, a fost observat și de oamșii de știință de la bazele de cercetare chineze și britanice. Se afirmă că el avea o culoare roșie-verzică cu nuanțe de galben, bleu, alb și orange.